

Biblioteca C
Re
Hun

7
1960

Tineretul lumii

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Rolf Weissbach (R. D. G.); **Redactor-șef:** Mario Bariona (Italia); **Redactori:** Ingemar Anderson (Suedia), Luis Bayardo (Venezuela), Klaus Jeutner (R.D.G.), Georg Polikeit (R.F.G.), Ibrahim Kraishi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania), Chaik Bara Ló (Senegal), Sukhendu Majumder (India), Tom Morris (Canada), Marcel Peyrenet (Franța), Feodor Tarasov (U. R. S. S.); **Administrator:** Zoltan Miklos (R.P. Ungară)

ADRESE

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. **Redacția ediției în limba română:** Piața Științei nr. 1, București

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă de 1,50 de lei. În cazul când solicitați publicarea unui anunț la rubrica „Cine vrea să corespunde cu noi?” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

ORĂȘUL FORULUI

Este Moscova. Acum câteva luni, organizațiile de tineret sovietice s-au adresat tinerilor din diferitele țări, organizațiilor naționale și internaționale de tineret pe care le-au invitat să se întâlnească la Moscova în vara anului 1961.

La ultima sesiune a Comitetului său Executiv, care a avut loc la Conakry, F.M.T.D. a declarat că sprijină propunerea organizațiilor de tineret sovietice.

Tinerii moscoviți pe care-i vedeți în fotografia vor fi foarte bucuroși să-i primească peste un an, la Moscova, pe tinerii din toate țările veniți pentru a discuta problemele care preocupă tînăra generație din cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea, problemele păcii, ale luptei pentru independența națională, pentru drepturile tineretului.

O mare confruntare

t

tinărul miner din Marcinelle se gîndește, la ieșirea din puț, la greaua meserie pe care i-a încredințat-o soarta; tinărul luptător din Algeria își imaginează patria lui înflorind în pace; eroii pămînturilor deștelenite din Kazahstan luptă pentru transformarea acestor regiuni, odinioară deșerte, în oaze prospere; muncitorul negru din Johannesburg, ieșind din uzină, se întrebă dacă nu este ultima lui zi de lucru, și tinerii pescari japonezi pleacă în larg, privind cu îngrijorare orizontul, ai cărui nori pot aduce nenorociri.

Numeroase sînt problemele pe care viața le ridică în fața fiecăruia. Unele variază de la regiune la regiune, de la „rasă la rasă”, altele sînt comune întregii societăți umane. Există, de asemenea, probleme asemănătoare pentru întregul tineret.

Un singur om nu poate lupta împotriva discriminărilor rasiale, împotriva șomajului, împotriva dezlănțuirii unui război. Dar tineretul, unindu-și eforturile, poate realiza acest lucru. El poate face să predomine părerile lui. El poate să-și realizeze dorințele.

Desigur, la Moscova nu sînt invitați decît reprezentanți ai tinerilor. Dar la marea discuție din anul viitor, fiecare va putea participa, fie folosind presa, fie prin organizația din care face parte, care va putea să-și trimită reprezentanți în Uniunea Sovietică.

Este imposibil de prevăzut de pe acum care vor fi temele exacte ale marii Întîlniri de la Moscova, forul mondial al tineretului. Totuși, trebuie să fim siguri că vor fi dezbătute problemele cele mai acute ale lumii actuale și vor fi discutate căile pentru rezolvarea lor.

Se prevede că fiecare va fi interesat să participe la analiza unor astfel de probleme arzătoare ca:

- problemele păcii și dezarmării
- drepturile tineretului
- tineretul și națiunea
- tinerii și progresul științei și tehnicii în secolul al XX-lea
- problemele coexistenței și ale cooperării.

Aceasta reprezintă ordinea de zi a forului. Vor fi examinate, desigur, în cadrul forului și problemele tineretului muncitoresc, ale tineretului de la sate, ale tineretului studios, ale tinerelor fete etc.

Înțelegem fără greutate că scopul unei astfel de întîlniri este de a înfăptui aspirațiile reale ale tineretului contemporan.

În acest scop, sinteți invitați să luați parte la discuții.

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

S U M A R

Pag

- 1 O mare confruntare
 - 2 Forul este deschis tuturor
 - 3 Convocarea celui de-al III-lea Congres al U.T.M.
 - 4 Împotriva morții atomice
 - 6 La Londra, în 1945...
 - 7 Solidaritatea tineretului lumii
 - 8 Tineretul se pronunță pentru dezarmare
 - 10 Doi luptători algerieni
 - 12 „O lume fără război”
 - 13 Știați că...
 - 14 Brazil, fereastră spre viitor
 - 16 Tineretul se ridică împotriva dictaturilor
 - 18 Jocurile olimpice
 - 25 O uzină sibiană
 - 26 „Revolta țășătorilor”
 - 28 Jocuri distractive
- COPERTA I – Tineretul dorește lupta sportivă în locul luptei armate
- COPERTA a II-a – Orașul forului
- COPERTA a III-a – Cine vrea să corespundă cu noi?
- COPERTA a IV-a – Petru desene de Paul Hogarth

„FORUL DIN 1961 ESTE DESCHIS TUTUROR“

*Un interviu
al președintelui
comisiei sovietice
de inițiativă
pentru organizarea
Forului mondial
al tineretului*

P. Rešetov, președintele comisiei sovietice de inițiativă pentru organizarea forului, a acordat corespondentului nostru de la Moscova următorul interviu:

Intrebare: Se știe că organizațiile sovietice de tineret au luat inițiativa de a organiza în 1961, la Moscova, Forul mondial al tineretului. Comisia sovietică de inițiativă s-a constituit. Puteți să ne dați amănunte în legătură cu componența și activitatea sa, precum și cu privire la ideile care au inspirat inițierea forului?

Răspuns: De mult timp, numeroase organizații din diferite țări nutresc ideea de a organiza o mare adunare a tineretului, pentru a discuta în mod serios problemele care preocupă tinăra generație de astăzi. Ele au susținut ideea că, în afară de festivaluri, congrese, întâlniri și seminarii, ar prezenta un mare interes o întâlnire mondială în care reprezentanții organizațiilor de tineret de cele mai diferite tendințe să se pronunțe asupra problemelor celor mai importante pentru tinerii din toate țările.

Impărtășind această părere, organizațiile sovietice de tineret au luat inițiativa de a organiza la Moscova, în cursul verii 1961, Forul mondial al tineretului. Am avut în

vedere aspirațiile tot mai mari ale tineretului din diferite țări în favoarea soluționării problemelor care-i preocupă, a dezvoltării contactelor prietenești și aprofundării înțelegerii reciproce.

Pentru a pregăti forul, în luna februarie am creat comisia sovietică de inițiativă. Comisia cuprinde oameni cunoscuți în toată țara, ca, de exemplu: Valentina Gaganova, țesătoare, Aleksandr Kobilnikov, miner, Ana Ilcenko, cunoscută colhoznică din regiunea Kiev, Juri Voronov, redactor la „Komsomolskaia Pravda“, Ekaterina Maksimova, balerină, Tatiana Samoilova, artistă de cinema, precum și tineri savanți, sportivi, conducători ai organizațiilor sovietice de tineret. Reprezentanții ai generației vîrstnicilor, interesată de problemele tineretului, și-au exprimat de asemenea dorința de a participa la lucrările comisiei. Printre ei amintim pe: A. Nesmeianov, L. Sedov, academicieni, I. Petrovski, rectorul Universității din Moscova, S. Subkov, conducător al cluburilor sportive ale sindicatelor, S. Tumanov, regizor, și alții.

După un schimb de păreri, comisia a propus să se organizeze forul sub forma unei mari manifestări a tineretului, deschisă tuturor reprezentanților organizațiilor internaționale și naționale de toate tendințele.

Reprezentînd toate păturile tineretului sovietic și reflectînd în întregime convingerile sale, membrii comisiei s-au pronunțat în favoarea dezbaterii în cadrul forului a problemelor războiului și păcii, a liberei dezvoltări a popoarelor în condițiile independenței naționale, a satisfacerii drepturilor sociale și economice ale tinerilor, a problemelor de învățămînt și educație, de organizare a odihnei și a timpului liber. Organizațiile sovietice de tineret cunosc condițiile vieții tinerilor din alte țări și sînt în legătură strînsă cu diferite forțe ale mișcării de tineret.

Credem de asemenea că ar putea fi dată o mare atenție unei discuții speciale asupra activității în rîndurile copiilor, asupra drepturilor speciale și intereselor tineretului feminin, asupra organizării turismului și spor-

CONVOCARA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

tului pe linie de tineret, asupra taberelor de muncă voluntară pentru tineret, asupra influenței literaturii și a artei în educația tinerei generații etc. Participarea unor mari specialiști și experți în aceste discuții va fi în acest sens foarte folositoare. Credem că programul forului ar putea fi alcătuit în așa fel încât toate aceste probleme să fie dezbătute în ședințele plenare, în diferitele comisii, comitete și, desigur, în întâlnirile participanților la for.

Se înțelege că nu este decât o primă apreciere generală a conținutului și formei forului. Credem că hotărârile definitive ar trebui să convină tuturor celor care își exprimă dorința de a participa la for. Ne adresăm tinerilor din întreaga lume, pentru ca propunerea noastră privind organizarea forului să fie dezbătută pe larg și le cerem să-și exprime dorințele în legătură cu aceasta.

În prezent, comisia sovietică de inițiativă analizează cu atenție toate propunerile, venind din diferite regiuni ale Uniunii Sovietice, în ceea ce privește scopurile, sarcinile, programul și formele forului. Ea își va expune punctul de vedere în toate chestiunile la ședința constitutivă a Comitetului internațional al forului.

Întrebare: Care vor fi sarcinile Comitetului internațional al forului?

Răspuns: Deși inițiativa de a organiza forul de la Moscova revine organizațiilor sovietice de tineret, noi nu ne rezervăm dreptul de a defini singuri programul și forma forului și de a rezolva problemele care sînt în legătură cu această importantă adunare a tineretului lumii.

Credem că numai un organism internațional reprezentativ este capabil să ia în considerare toate punctele de vedere și să elaboreze propuneri pentru organizarea forului, acceptabile pentru toate organizațiile și persoanele care ar dori să participe. Comitetul internațional al forului, pentru care propunem o ședință între 15 și 17 septembrie a.c., ar putea îndeosebi să ia o hotărâre asupra programului, formei, componenței organismelor pregătitoare, condițiilor de reprezentare și aspectelor financiare ale forului.

Întrebare: Ați arătat acum dorința de a vedea în cadrul forului reprezentanți ai organizațiilor cu tendințe diferite. Pe cine a invitat comisia sovietică de inițiativă să ia parte la for?

Răspuns: Scrisorile de invitație ale comisiei sovietice de inițiativă au fost trimise tuturor organizațiilor de tineret pe care le cunoaștem. Printre ele sînt unele organizații politice: socialiste, comuniste, liberale, radicale, organizații religioase, culturale, uniuni naționale ale studenților, precum și consilii ale tinerilor, reprezentînd organizații de tineret pe scară națională.

Mai mult, forul este deschis și organizațiilor care, pentru un motiv sau altul, n-au primit invitația noastră directă, dar totuși se interesează de acest lucru.

Am invitat la for diferite organizații internaționale de tineri, ca, de exemplu, Federația Mondială a Tineretului Democrat, Adunarea Mondială a Tineretului (W.A.Y.), Uniunea Internațională a Studenților, Secretariatul de coordonare al uniunilor naționale studențești (C.O.S.E.C.).

Considerăm foarte utilă participarea la for a unor personalități de vază, savanți, oameni de litere, artiști, specialiști în domeniul educației tineretului, care ar putea aduce o contribuție prețioasă la activitatea forului.

Ne dăm perfect seama că printre participanții la for vor exista divergențe considerabile în ceea ce privește vederile politice, religioase și filozofice. Dar nu în această direcție trebuie să se concentreze, după părerea noastră, atenția.

Sîntem încredințați că tineretul de astăzi are aspirații comune, interese comune, asupra cărora ar putea să se concentreze nu numai înțelegerea reciprocă, ci și să se stabilească cooperarea diferitelor forțe ale mișcării de tineret.

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor în ședința sa din 6 iulie a.c. a hotărît convocarea la 18 august 1960 a celui de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor cu următoarea ordine de zi:

1. — Raportul Comitetului Central al U.T.M. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor în perioada dintre

Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al U.T.M. și sarcinile ce revin Uniunii Tineretului Muncitor pe baza hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

2. — Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3. — Alegerea Comitetului Central al U.T.M. și a Comisiei Centrale de Revizie.

A m dansat cu o vrăjitoare și era ciudat de plăcut! Dar aceasta nu înseamnă nimic, ba, dimpotrivă. Și acum, după ce a trecut atîta timp, mîinile mi se umezesc și fruntea îmi arde în fața acestei revelații: era o vrăjitoare! Trebuie să mă obișnuiesc să-mi examinez în fiecare dimineață picioarele: dacă vor deveni asemănătoare cu cele ale diavolului?

Cine ar fi bănuț că în această tînără din S.U.A., care mi-a fost parteneră la balul din Prater, la Viena, în timpul festivalului, se ascunde atîta perfidie? Ea însăși vrăjitoare și prietenii ei vrăjitori. Nu există nici un fel de îndoială. Chiar președintele Francis Walter a spus-o. Dar poate nu-l cunoașteți? Acest domn este președintele comisiei pentru cercetarea activităților anti-americane, însărcinat în S.U.A. cu anchetarea tulburărilor „roșilor” și a persoanelor asimilate, înglobate în general sub titlul vag și elastic de „vrăjitoare”. Or, exorcitorul (cel care goneste stafiile) prezidențial, care cam șoma în ultimele luni, a găsit o pistă pe care să-și lanseze inchiziția sa, model S.U.A., tip „războiul rece”: printre reprezentanții americani la Festivalul Mondial al Tineretului de la Viena se aflau „vrăjitoare”...

Cinci zile după ce primise de la Congres cei 327.000 de dolari indispensabili pentru ungerea mașinii, președintele Walter și-a pus picioarele pe birou, și-a sunat secretara și, scoțînd dintr-un dosar rapoartele F.B.I. expediate de la Viena, a convocat pe cei 5 tineri newyorkezi: Joanne Grant, Fred Jérôme, Alan Mc. Gowan, Paul Robeson (fiul vestitului cîntăreț negru) și Jake Rosen.

Motivul înfățișării: să răspundă în legătură cu participarea la Festivalul Mondial al Tineretului.

În ziua primei audiențe, în fața Casei Albe au sosit 150 de tineri newyorkezi, veniți în mod special pentru a forma pichete de protest. Deoarece ca cetățeni „liberi” ai „Americii libere”, ei și-au anunțat intenția de a asista la interogatori și deoarece o delegație a colegiului Oberlin se hotărîse să facă același lucru, cot la cot cu tinerii din Swarthmore College din Filadelfia și din Baltimore, sosiți cu primul tren, președintele Francis Walter a anulat pur și simplu continuarea interogatoriilor.

Dar fiindcă făcuse cheltuieli, se hotărî la cîțva timp după aceea să continue totuși ancheta și să-l pună pe tineri față-n față cu provocatorii botezați martori. Unul dintre ei, Andrew Ilynski, a devenit dintr-o dată acuzat: tinerii au recunoscut în el un fost nazist. Ei l-au demascat și nimeni nu a dezmințit acest lucru.

Dacă d-l Francis Walter l-ar fi citit pe Mark Twain, el s-ar fi oprit aci. Dar cum nu stă prea bine cu simțul umorului și, pe deasupra, în balanță sînt cei 327.000 de dolari, el a convocat și alți membri ai delegației americane la Festivalul Mondial al Tineretului.

Această situație durează din februarie. În martie a mai fost chemat în fața comisiei Pete Seeger. Pe listă mai sînt și alții.

Dacă timp de mulți ani, emulii lui McCarthy au putut în Statele Unite să-și persecute compatrioții fără ca opinia publică să îndrăznească să protesteze, lucrurile nu mai stau așa astăzi. Pentru a sprijini „vrăjitoarele” Festivalului de la Viena, s-a format un comitet de apărare a libertăților civice. Vînătorii de „vrăjitoare” sînt la rîndul lor țintiți!

Putem să ne punem întrebarea: cine lovește cel mai mult în prestigiul S.U.A. în lume? Cine se dedă la activitatea anti-americană cea mai distractivă? Delegația americană la Festivalul de la Viena sau președintele Francis Walter?

Cunoscînd activitatea acestor vînători de „vrăjitoare”, începem să înțelegem pentru ce în portul New York statuia Libertății întoarce cu încăpăținare spatele continentului nou. Dacă și ea este o „vrăjitoare”?

...Ca dansatoarea mea din „Jitterborg”?

ÎN S. U. A.
TINERII LUPTĂTORI
PENTRU PACE
SÎNT
PERSECUTAȚI

DIN
CARNETUL
DE
ÎNSEMNĂRI
AL
LUI
ALAIN
DUBOIS

împotriva mortii atomice

Ora 10 dimineața: În piața „Rondplein” din Mol, un orașel din Campine Anversoise, în Belgia, domnește în această duminică de aprilie o animație neobișnuită.

Sute de tineri și tinere veniți din cele 4 colțuri ale țării coboară din autocare, camioane și turisme. Ei poartă pancarte reprezentând sinistra ciupercă atomică și lozinci energice și precise: „Nu vrem o a doua Hiroșima”, „Mai bine activ astăzi, decît radioactiv miine”, „Energia ato-

mică să fie în slujba păcii”, „Să fie oprite exploziile criminale”, „Agadîr: în 3 minute, 12.000 de morți; o bombă H, în 30 de secunde de 10 ori mai mulți morți”.

Însuflețirea domnește pretutindeni, stimulată de grupe de tobe și trompete: Vînzători activi prezintă mulțimii insigne, care reprezintă o „ciupercă” atomică, însoțită de un „STOP”.

Această adunare este rezultatul unor luni întregi de activitate depusă de mai multe organizații

MARŞ VAN DE JEUGD
TEGEN DE ATOOMDOOD
VAN MOL TOT ANTWERPEN
10 APRIL 1960

ale tineretului belgian, care au hotărât să-și unească eforturile pentru a organiza un „Marș antiatomic” de la Mol până la Anvers. Marșul are loc sub semnul voinei tinerilor de a se pune capăt exploziilor experimentale cu bombele A și H și pentru ca energia nucleară să fie folosită în serviciul exclusiv al păcii și progresului.

Pentru a organiza cât mai bine grupele și pentru a pregăti plecarea marșului, lucrează împreună Robert Falony și Gilbert Clajot, secretari ai organizației „Tinăra gardă socialistă”, Michel Vanderborgh și René Housière, din partea Uniunii Tineretului Comunist, Jo Govaerts și Jacques Yerna, din partea Tineretului sindical, și mulți alții.

Ora 11,30: O masă compactă de tineri nerăbdători umple străzile învecinate. Au și de ce să fie nerăbdători. Plecarea era prevăzută pentru ora 11,00, dar manifestații sînt mai numeroși decît s-a prevăzut, și Comitetul de organizare este foarte aglomerat.

Fostul ambasador al Belgiei la Moscova, Arthur Wauters, a reușit să se urce în cele din urmă pe o camionetă cu difuzoare și, adresîndu-se mulțimii, spune: „Cei din generația mea regretă că nu mai au 20 de ani pentru a se asocia marșului vostru pașnic. Generația mea a avut problemele ei. Problemele care se ridică acum în fața voastră sînt și mai dramatice, căci pericolul atomic nu este

înlăturat. Deplîng țările care vor să se ridice mergînd pe mormintele celor care au pierit din cauza bombeii. Țări mari sînt acelea în care tineretul merge nu spre moarte, ci spre viață”.

După d-l Wauters, care a fost viu aplaudat, este rîndul lui M. Poncelet, membru al Comitetului de organizare și conducător al Uniunii Tineretului Comunist, să vorbească despre importanța marșului.

El termină cu cuvintele: „Mulți am găsit drumul acestei acțiuni unite a tineretului pentru a spune «nu morții atomice și «da» viitorului mareș care poate fi al nostru, datorită dezvoltării științei și tehnicii, datorită explorării cosmosului și folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice.

Sperăm că mulți ni se vor alătura, căci, așa cum se spune în excelentul film american «Ultimul țărnuș», pe care-l vom vedea astăzi, este încă timp pentru a acționa”.

Au sosit noi „mărșălăuitorii”, iar numărul spectatorilor din Mol a crescut.

Robert Falony, membru în Comitetul de organizare și secretar al organizației „Tinăra gardă socialistă”, a subliniat încă o dată „că nu este vorba decît de o primă acțiune.

Energia nucleară poate însemna un progres fantastic pentru omenire. Ea poate însemna de asemenea distrugere și moarte. Împotriva războiului trebuie desfășurată o acțiune internațională, trebuie

mobilizată opinia publică, trebuie să se ceară încetarea experiențelor criminale”.

Lungul cortegiul, condus de grupul Tineretului sindical din Assche, în uniformă albă și roșie și purtînd sute de banderole și pancarte, se pune încet în mișcare. Marșul parcurge orașul, trezînd curiozitatea generală și simpatia populației. Se scandează lozinci în franceză și flamandă: „Să fie oprită bomba A”, „Nici o bombă atomică”. Studenții „Universității libere” din Bruxelles sînt alături de studenții Universității catolice din Louvain. Alții merg la cițiva pași de profesorii lor. Este o mare apropiere între tinerii muncitori și studenți, între tinerii veniți de la sate și conducători de organizații de adulți simpatizante, veniți în mare număr să participe la acest marș.

Comitetul de organizare merge în fruntea manifestației însoțit de tineri francezi, englezi, olandezi și germani, precum și de Shun Nishizawa, conducător al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, și de David Brom-

baert, conducător al Adunării Mondiale a Tineretului.

La ieșirea din oraș, 20 de autobuze și circa 200 de turisme îi așteaptă pe manifestații ce continuă „marșul”, acum motorizat, spre viitoarea etapă: Herenthals.

Ora 13: Marșul se oprește într-un sat. „Se sparge gheața” la Nederbuul.

Ora 14: Vehiculele se golesc la Herenthals și, însuflețiți de 3 grupuri, 3.000 de tineri manifestează în orașul cîmpenesc, sub privirile aprobatoare ale locuitorilor veniți în masă să vadă defilarea neobișnuită a tinerilor care își exprimă dorințele lor, cînd în limba flamandă, cînd în limba franceză, și care cîntă imnuri vieții și speranței.

A doua etapă: veselu orașel Lierre, în care spectatorii la o cursă ciclistă locală au în același timp prilejul să vadă „Marșul”. Același entuziasm, același succes ca la Herenthals.

Ora 17: Lunga caravană ajunge la Kiel, în periferia orașului Anvers. Cortegiul se formează pentru ultima oară pentru a traversa cartierele din sud spre strada Carnot. Sutele de tineri și tinere nu se lasă de loc descuțajați de oboseală și nici de timpul rău. Mereu însoțiți de tobe și trompete, ei scandează lozincile zilei. Cea mai emoționantă este, desigur, modesta lozincă purtată de o fetiță: „Nu vrem lapte radioactiv”.

În strada Carnot, toată lumea se înghesuie în sala „Majestic”,

unde are loc mitingul final în prezența a numeroase personalități, printre care primarul orașului Anvers, Craeybeekx, deputații socialiști Detiège și Housianx, deputații comuniști De-jae și Moulin, conducători ai Uniunii belgiene pentru apărarea păcii, conducători ai mișcării „Inițiative belgiene pentru destindere internațională”, conducători ai sindicatului metalurgistilor, ai Comitetului pentru pace în Algeria etc.

Jo Govaerts, președintele Tineretului sindical din Anvers, deschide mitingul, al cărui prezidiu a luat loc în fața unei gigantice reproduceri a insignei marșului, sinistra ciupercă atomică.

Sala arhiplină păstrează un minut de tăcere în memoria tuturor victimelor de la Hiroșima și de la Nagasaki. Apoi, R. Van Cannelaert, senator social-creștin, și A. Genot, secretar al F.G.T.B., își exprimă adevărată la această manifestație. Este timpul să se atragă atenția populației, adevărat prost informată. Trebuie ca

cei mari să audă vocea opiniei publice. Numai o mișcare universală poate opri înarmarea și războiul nuclear. Tinerii pot și trebuie să joace un rol esențial în această mișcare.

După acești oratori aplaudați cu căldură, urmează salutarile transmisi de J. Van Lierde, din partea tinerilor creștini, Michel Vanderborgh, din partea tineretului comunist, Wim Gedolf, din partea tinerilor socialiști și de reprezentanții Federației Mondiale a Tineretului Democrat și ai Adunării Mondiale a Tineretului.

Ia cuvîntul Shun Nishizawa, în calitate de tînăr japonez, deosebit de emoționat de această zi. El aduce salut de solidaritate al milioanei de tineri membri ai F.M.T.D. și anunță că organizațiile japoneze au intenția de a organiza în acest an un marș de 2.000 km, care să traverseze o bună parte a Japoniei.

Această zi minunată de luptă antiatomică s-a terminat cu sentimentul încrederii în izbîndă. În încheiere a rula filmul „Ultimul țărnuș”, care evocă consecințele unui eventual război atomic.

Organizatorii acestui marș au vrut ca el să însemne numai un început. Într-adevăr, el înseamnă un început bun pentru acțiuni mai ample ale tineretului belgian în viitor.

ALAIN DUBOIS

participant la marșul împotriva morții atomice Mol-Anvers

La Londra în 1945...

de VIKTOR KHMARA
delegat la primul Congres mondial al tineretului,
ziarist sovietic

În toamna aceasta, Federația Mondială a Tineretului Democrat își va sărbători cea de-a 15-a aniversare. Împreună cu alți tineri sovietici, am avut fericirea să participăm la primul Congres mondial al tineretului, când a fost creată această mare uniune a tinerilor.

Cel puțin opt mii de tineri s-au adunat la 29 octombrie 1945 la Albert Hall, sala regală: muncitori din Manchester și marinari din Liverpool, studenți din Oxford și elevi londonezi, soldați și ofițeri din numeroase țări. Printre invitați se aflau membri ai parlamentului englez, miniștri, personalități eminente, Sir Stafford Creeps, reprezentant personal al regelui George al VI-lea.

Sute de delegați și observatori, reprezentând mai mult de 30 milioane de tineri și tinere din 63 de țări, au venit la acest congres istoric „în numele menținerii păcii, în numele fericirii generației care se ridică, pentru a-i uni pe tinerii de diferite păreri politice, religioase, rase și naționalități, într-o singură organizație internațională puternică”.

Mulți tineri purtau încă uniforma militară. Insignele și medaliile delegaților tineretului păreau să spună fiecăruia: iată pe eroii luptei împotriva fascismului german și imperialismului japonez.

— Am venit aci pentru a consolida victoria, declara de la înălțimea tribunei un partizan italian. Lupta împotriva fascismului ne-a învățat mult. Am înțeles esențialul: uniți sîntem de neînvinși. Trebuie să strîngem mai mult unitatea noastră și, fără să ne temem de dificultăți, să mergem înainte, spre pace și fericire.

Iată la tribună un tânăr negru. Îl cheamă Coppo. Locuiește în Trinidad, o insulă îndepărtată; a suferit foarte mult pentru a ajunge în insulele britanice. Nobilul scop însă în numele căruia se găsește în această sală, în care îl vedem alături de socialiști și liberali, comuniști și radicali, creștini și musulmani, munci-

tori și țărani, studenți și soldați, l-a ajutat să depășească toate greutățile. Într-o liniște solemnă, răsună cuvintele jurămîntului citit cu emoție de trimisul din Trinidad, în timp ce delegații albi, galbeni sau negri le repetă după el, în toate limbile:

— Jurăm să menținem unitatea nu numai astăzi, nu numai în această săptămînă, nu numai în acest an, ci totdeauna.

— Jurăm că mîinile harnice, mințile noastre și entuziasmul tineresc nu vor fi folosite pentru război...

— Vom construi o lume frumoasă și liberă.

„Foamea nu te îndeamnă la dans“

Desigur, totul n-a mers fără greutate la congres. Unii, care nu au apreciat cum se cuvenea starea de spirit a tinerilor formați la școala grea a războiului, au încercat să dea o altă orientare discuțiilor.

Abia fuseseră rostite cuvintele jurămîntului, că la tribună un alt delegat a luat cuvîntul:

— Războiul?! Ce-i războiul? De unde provine el? Fascismul? Unde se mai găsește? Nu vedeți că s-a făcut pace? Germania hitleristă a fost distrusă. Imperialismul japonez este lichidat. Nu mai există Italia fascistă. Pentru ce deci să vorbim de război, de fascism? a continuat el. Ar fi mai bine să vorbim despre problemele care interesează și neliniștesc tineretul...

— Și ce interesează tineretul în prezent? Ați putea să ne spuneți? întrebă cineva din sală.

— Hm... Problemele practice, prietenul meu. Nu mai există război. Nu mai există fascism. De ce să pronunțăm aceste cuvinte? Pentru ce să întunecăm congresul nostru prin cuvinte neplăcute? N-ar fi mai bine dacă am vorbi despre prezentul atît de frumos și despre viitorul însoțit? Să vorbim despre turism, despre sport, despre vacanța de vară, despre dansuri, jocuri, filatelie...

Să abandonăm politica. Nu este o problemă a tineretului, ci o problemă a diplomaților, a oamenilor de stat. Noi să discutăm acele probleme practice care ne interesează.

Nu era greu să înțelegem sensul acestei intervenții. Unii conducători ai tineretului se străduiau să deruteze tineretul și îndeosebi congresul său de la lupta activă pentru pace, pentru independența națională, împotriva fascismului. Ei nu încetau să repete: „Să abandonăm politica”. Mi-am adus aminte astăzi de acest lucru, pentru că se găsesc și acum unii care se fac că nu înțeleg ce se petrece în Germania occidentală. „Fascismul? Ce fascism? Ce spirit revanșard?” Delegații la congres le puneau acestora întrebarea legitimă: „Dați-ne voie, dar acest efort de a îndepărta tineretul de la luptă pentru o pace trairnică, refuzul de a sprijini popoarele care luptă pentru independența națională nu este oare politică?”

— Aceasta este o politică a dușmanilor tineretului, a declarat un delegat dintr-o țară colonială. Cu ajutorul unei astfel de politici, ei ar vrea să ne îndepărteze de la lupta pentru pace, pentru un viitor luminos. Dar noi nu sîntem orbi. În lume se ridică zorii unei vieți noi. Nu vrem să trăim ca înainte de război. Vrem să muncim, să învățăm, vrem să fim oameni liberi. Cine ne va oferi o astfel de viață? Poate acest domn care ar vrea să dovedească cu orice preț că tineretul trebuie să se ocupe numai de sport, turism, jocuri și dansuri? Este foarte frumos, dar foamea nu te îndeamnă la dans. Nu! Noi vom putea cîștiga o viață liberă și fericită!

— Noi, reprezentanții tineretului din colonii, a declarat la rîndul său delegatul din Jamaica, considerăm că lupta pentru eliberarea națională, pentru libertate este lupta pentru nevoile vitale ale popoarelor noastre. Fără ea, cerințele noastre cele mai elementare nu vor fi nici-

odată satisfăcute. Fără ea, nu vom avea niciodată posibilitatea de a învăța, de a face sport, de a crea...

Încercările desperate de a orienta greșit congresul n-au avut nici un efect.

Congresul, care reflecta starea de spirit a milioanele de tineri, avea un caracter net antifascist, antiimperialist.

15 ani. Înseamnă mult?

Federația Mondială a Tineretului Democrat există de 15 ani. Din punct de vedere istoric nu este enorm de mult. Dar în acești ani noua generație a crescut. Geografia s-a modificat. Pe harta lumii au apărut zeci de noi țări independente. Îmi amintesc că acum 15 ani au intrat în Albert Hall reprezentanții Indiei coloniale. Astăzi, cei 400 milioane de indieni își clădesc o viață nouă, într-o republică independentă. Am fost recent în India și am văzut tineri indieni muncind la construirea de diguri, centrale electrice, uzine, instituții și spitale. Popoarele din India, Birmania, Ceylon, Irak, Republica Arabă Unită, Maroc, Tunisia, Ghana, Guineea, Cuba și din multe alte țări s-au angajat pe un nou drum.

Puterea țărilor socialiste, și înainte de toate a Uniunii Sovietice și a Republicii Populare Chineze, a crescut în proporții uriașe.

Mișcarea partizanilor păcii s-a consolidat în decursul anilor. Federația Mondială a Tineretului Democrat s-a dezvoltat de asemenea. Într-un timp relativ scurt ea a

devenit o organizație mondială puternică, care joacă un rol important în mișcarea generală a popoarelor pentru pace, independență națională și un viitor mai bun. Aproape 90 de milioane de tineri și tinere din 97 de țări sînt membri ai F.M.T.D. în prezent.

În cursul scurtei sale istorii, federația a făcut mult pentru a apropia tot mai mult pe tinerii din diferite țări, pentru a intensifica eforturile lor pentru consolidarea păcii. Cu participarea sa, cu sprijinul cel mai larg de care se bucură în rîndurile tineretului din numeroase țări, au fost organizate 7 festivaluri mondiale ale tineretului.

Activitatea F.M.T.D. ia forme variate: campanii de masă pentru apărarea păcii, întâlniri, seminarii, tabere internaționale, schimburi de delegații, acțiuni de solidaritate internațională, călătorii turistice, corespondență internațională, expoziții, concursuri etc., și toate acestea într-un singur scop: întărirea păcii pe pămînt. Credincioși jurămintului rostit la primul Congres mondial al tineretului, tinerii fac astăzi eforturi imense pentru construirea unei lumi libere și frumoase. Desigur, 15 ani nu înseamnă mult. Dar în cursul acestor ani a fost realizată o bogată activitate.

Un grup de delegați înmîinînd d-nei Roosevelt o diplomă, în semn de omagiu adus de Congresul mondial al tineretului lui Franklin Delano Roosevelt

SOLIDARITATEA TINERETULUI LUMII

Cutremurul de la Agadîr a semănat durere în inimile oamenilor din lumea întreagă. Supraviețuitorilor le-au fost trimise ajutoare din numeroase țări. F.M.T.D. n-a rămas pasivă. A trimis imediat 2.000 de dolari și diferite ajutoare în îmbrăcăminte tineretului marocan.

Federația Mondială a Tineretului Democrat se preocupă nu numai de ajutoarea tinerilor din alte țări care au greutăți, ci și de nevoile lor zilnice. Fondul internațional de solidaritate (F.I.S.) servește acestor scopuri. Pe această cale, organizațiile de tineret se întrajutesc, fie că este vorba de lupta împotriva analfabetismului, fie că este vorba de eliberarea națională.

În primele șase luni din acest an, activitatea Fondului internațional de solidaritate s-a dezvoltat foarte mult. Acest fond contribuie și la construirea unei școli în Cuba. S-a hotărît, de asemenea, să se acorde Tineretului democrat irakian material tipografic, proiectoare pentru teatre, aparate cinematografice, echipamente sportive.

Cu prilejul sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D. de la Conakry din luna martie, tineretul din Adunarea democratică africană a fost ajutat prin intermediul F.I.S. Mai mult de 20 de alte organizații africane ale tineretului au fost de asemenea sprijinite; din Fondul internațional al solidarității le-au fost procurate aparate de proiectie, filme, magnetofone, mașini de scris, biblioteci, microscopice, caiete școlare etc.

Pentru viitorul an școlar, F.M.T.D. prevede de asemenea alocarea de burse de studiu pentru studenții din diferite țări ale Asiei, Africii și Americii Latine.

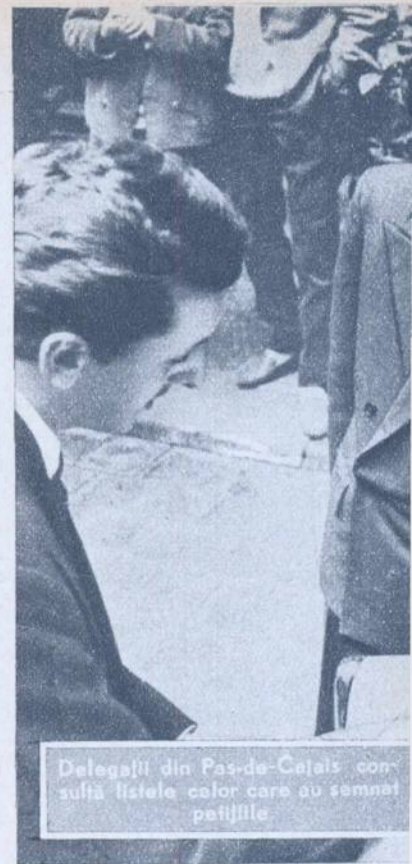
Este de remarcat, de asemenea, că mai multe organizații de tineret din țările slab dezvoltate beneficiază de ajutorul frățesc al organizațiilor de tineret membre ale F.M.T.D. pe bază bilaterală directă.

Subliniem, în sfîrșit, că acest ajutor nu este niciodată legat de vreo condiție exclusivă și nu comportă nici o obligație care ar putea lovi în idealurile și obiectivele organizațiilor care beneficiază de ajutorul internațional.

Înainte de plecare, o fotografie.
Împreună: delegații francezi și germani.

Delegații din Pas-de-Calais consultă listele celor care au semnat petițiile.

TINERETUL LUPTĂ PENTRU

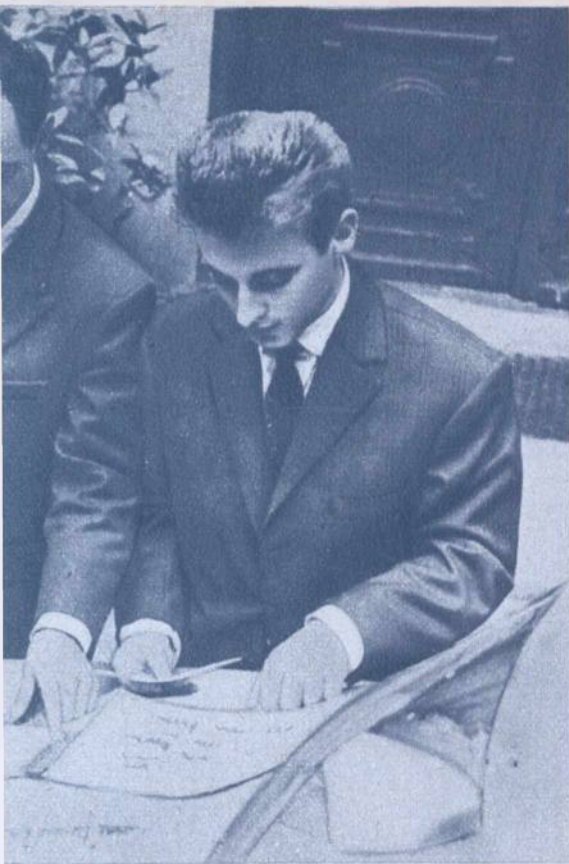
DEZARMARE

Delegații francezi discutând cu tinerii germani din R.F.G.

Înainte de a porni prin Paris, sâ consultăm planul orașului.

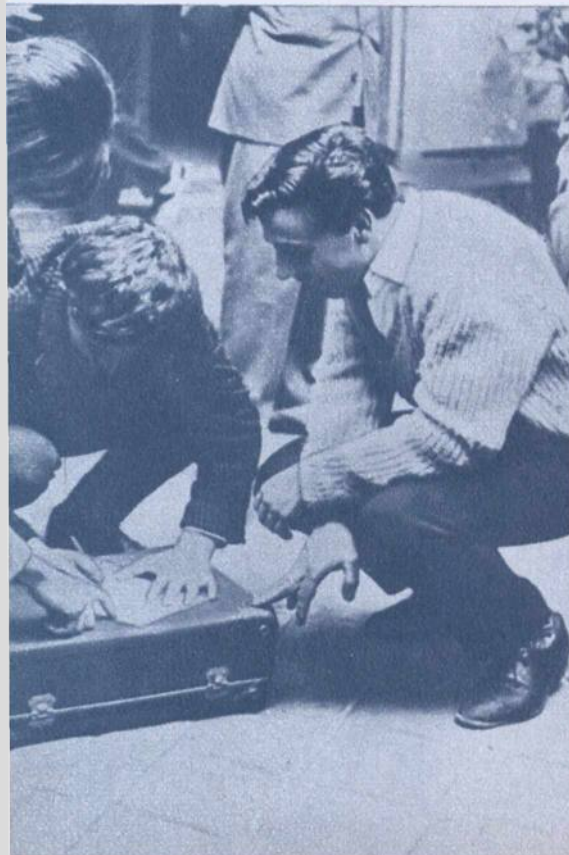

Paris (de la corespondentul nostru Henry Levart)

Ziua de 16 mai a fost o zi memorabilă la Paris. Era luni. În Franța începuse lucrul. Ziarele publicau cu titluri mari materiale despre conferința la nivel înalt care trebuia să aibă loc și despre nava cosmică lansată de savanții sovietici.

Cîteva ore mai tîrziu, s-a aflat că atitudinea provocatoare a imperialiștilor americani, justificînd zborurile de spionaj deasupra Uniunii Sovietice, compromite întîlnirea. Ceea ce s-a întîmplat atunci reamintește popoarelor că ele trebuie să vegheze, că ele au în mîinile lor soarta păcii.

Tocmai această voință au exprimat-o dele-

gațiile tinerilor în fața celor 4 conducători de state care se aflau la Paris. Ele au transmis dorința tinerei generații: „Pace, dezarmare”. Zece mii de tineri americani au trimis o petiție; italienii au anunțat că au strîns 400.000 de semnături pentru reducerea serviciului militar; delegații din R.F.G., Marea Britanie, Franța au adus alte zeci de mii de semnături. Torpilarea conferinței de către un avion U2 nu schimbă cu nimic această voință.

Astăzi, mai puțin decît ieri, imperialiștii americani nu pot ignora acest fapt. Cum s-au petrecut lucrurile la Paris?

★

În str. Grenelle nr. 84, în inima cartierului ministerelor, sosesc grupuri de tineri. E ceva neobișnuit. Nu poartă nici jiletcă, nici frac. Sînt tineri obișnuți. Au 16, 18, 20 sau cel mult 22 de ani. Vorbesc engleza, germana sau franceza, unii dintre ei cu simpaticul lor accent de provincie. Valizele lor „diplomate” conțin documente curioase: mii de semnături pentru pace pe liste și petiții sau pe ilustrate.

Acești delegați sînt reprezentanții tineretului. Pentru Franța ei au fost mandatați în adunările organizate cu prilejul zilei de 24 aprilie de către Uniunea Tineretului Comunist. Sînt însărcinați să transmită celor patru conducători voința de pace a tineretului.

La capătul unei săptămîni grele de muncă, ei și-au sacrificat odihna, timpul liber, o zi din salariu, pentru a răspunde încrederii tovarășilor lor.

„HRUȘCIOV VA AFLA DESPRE DEMERSURILE VOASTRE”

Cum ambasada sovietică este la doi pași de locul lor de întîlnire, ei își vor începe acțiunea de aci. Dar poliția, dovedind un zel excesiv, le-a interzis accesul în curtea ambasadei. Numai lui Henry Raymond, din Cotes-du-Nord, i s-a permis să intre. Tenacitatea și dibăcia tinerilor au reușit să învingă însă această vigilență suspectă. Primiți în marelui salon, delegații au convorbiri de cîte 20 de minute cu secretarii de ambasadă despre problema Berlinului, despre propunerile de dezarmare prezentate de N. S. Hrușciiov la O.N.U., despre raidul avionului american de spionaj, despre reducerea zilei de lucru recent dezbatută de Sovietul Suprem, despre sputnikul uriaș. Cînd un delegat, după o asemenea convorbire, a întreat dacă nu este oportun să plece, pentru a nu deranja activitatea diplomaților sovietici, i s-a răspuns: „Puteți fi siguri că tot ceea ce ne transmiteți va fi adus la cunoștința lui Nikita Sergheevici Hrușciiov. Noi luptăm pentru pace, fără răgaz. Sîntem foarte fericiți să vă primim. Primim cu plăcere delegațiile. Este o treabă bună să stăm de vorbă cu dumneavoastră. Este mult mai bine să lucrăm cu oamenii decît să ne rezumăm la hîrtii”.

După ce au vizitat ambasada sovietică, delegații s-au îndreptat spre ambasadele Angliei și S.U.A. Edgar Bundes, din Indre-et-Loire, ne povestește o peripeție din timpul acestei „plimbări”.

— Împreună cu prietenii noștri din Finistere și din Cotes-du-Nord îi căutăm pe englezi. Se pare că legația se află pe strada Faubourg sau St. Honoré la nr. 35. Cum noi ne aflăm la nr. 452, nu există decît o singură soluție: să străbatem cu curaj distanța mare care ne desparte de celălalt capăt al străzii. După o jumătate de oră am parcurs numai jumătate de drum. Cuprinși de o neliniște subită, ne adresăm unui agent de circulație:

— Unde se află ambasada Angliei?

— Păi tocmai în partea de unde veniți. În loc s-o luați pe Faubourg, ați apucat-o spre St. Honoré.

Și iată cum am făcut un adevărat marș al păcii! spune rîzînd Edgar, depărtîndu-se de noi și dîndu-ne să înțelegem că nici o piedică nu-i va opri pe el și prietenii săi să-și ducă la îndeplinire misiunea.

Înainte ca delegațiile să devină prea numeroase, portarul ambasadei S.U.A. avea consemnul să-i prezinte pe tineri unui oarecare domn Smith*. „A, pe d-l Smith — exclamă un marsiliez — îl cunoaștem foarte bine”. Aceste cîteva cuvinte spuse în glumă arată însă încre-

derea tinerilor în cauza pentru care luptă și pentru care știu să-și păstreze buna dispoziție, chiar și în fața situațiilor de acest fel, cînd nu sînt ascultați decît formal.

DELEGAȚII POVESTESC

Merită să fie cunoscute alte două trăsături ale spiritului lor de combativitate. Vorbește mai întîi Gaillard, din Loire.

— În urma unei acțiuni de vînzare de brîsoșe, cinci băieți de-ai noștri au reușit să-și cumpere bilete pentru o călătorie de 500 km. În tren a fost creată o atmosferă propice. După puțin timp, toți călătorii știau că acești tineri entuziaști mergeau în delegație la Paris, pentru pace. Am avut discuții cu militari despre războiul din Algeria. Soldații au semnat petiția noastră. Pe carnetul lui Robert Damiaud, din Alpii Maritimi, se putea citi această frază: „Scopul delegației: armele să fie aruncate la fier vechi, pace pe pămînt, pentru totdeauna”.

După ce semnăturile și moțiunile au fost prezentate ambasadelor străine, ele au fost adunate pentru a fi duse de către o delegație masivă la președinția Republicii Franceze. Astfel, într-o singură zi, a fost făcut un prim bilanț destul de elocvent, deși incomplet. Delegațiile franceze venite din 30 de departamente au adus celor 4 conducători părerea a 75.000 de tovarășii de muncă sau colegi de școală.

Să dăm doar două exemple: 7 delegați din Alpii Maritimi au adus 1.000 de semnături și moțiuni votate în adunări la care au participat 4.000 de tineri, 11 delegați din nord au adus 1.800 de semnături colectate în adunări la care au participat 2.250 de tineri. Trebuie să semnalăm de asemenea că 800 de semnături din Pas-de-Calais au fost strînse pe caiete în care erau lipite fotografiile numeroaselor cimitire militare din departament; semnăturile din Herrault au fost puse pe un uriaș pergament.

CONFERINȚA TINERETULUI

Dar n-am putea face bilanțul acestei zile fără să pomenim de emoționanta întîlnire a delegaților francezi cu trei tineri din Republica Federală Germană, veniți pentru a exprima dorința de pace a poporului german. Aplauzele și strigătele de bravo cu care au fost primiți, scurtele discuții care au avut loc au subliniat în ce sens poate fi înfăptuită adevărata reconciliere franco-germană: în direcția sprijinirii forțelor democratice și nu susținînd reînarmarea militaristilor germani. Dacă prim-ministrul McMillan a jucat un anumit rol pozitiv în primii pași ai destinderii internaționale, aceasta se datorește faptului că a ținut seama de opinia publică. Avem încă în memorie impunătoarele manifestări londoneze împotriva experiențelor nucleare. Presa a relatat despre marșurile păcii care se desfășoară în Anglia. La Paris a venit o importantă delegație de 100 de membri din partea Comitetului englez pentru pace. Această vizită a fost precedată de o delegație de 54 de tineri (38 de băieți și 16 fete) care a adus 5.000 de petiții adresate conducătorilor de state ce sosiseră la Paris.

Tinerii parizieni voiseră să le organizeze o primire călduroasă într-o sală din capitală. Deoarece poliția a interzis accesul în sala stabilită, adunarea s-a mutat într-o altă sală, și primirea a fost și mai călduroasă.

Diverse alte manifestări au marcat prezența oaspeților noștri (tineri și vîrstnici), ca, de exemplu: o conferință de presă la un hotel modern, o masă oferită de primăria din Vitry, o recepție oferită de Mișcarea pentru pace din departamentul Seine.

La ora la care scriem aceste rînduri, prietenii noștri de peste hotare s-au reîntors în patrie, iar tinerii delegați francezi — acasă, în provincie.

Acum ne dăm mai bine seama că există încă forțe retrograde pentru care coexistența nu este decît vorbărie, relațiile internaționale o veșnică înșelătorie, spionajul — baza politicii lor. Tinerii care au fost cu acest prilej la Paris, îmbogățiti cu o nouă experiență, se vor strădui să-și înzecească eforturile pentru ca, după cum și-a notat în carnetul lui Robert Damiaud, pacea trainică pe pămînt să devină o realitate.

HENRY LEVART

Foto: GÉRALD BLONCOURT

* Smith e un nume american foarte comun, așa cum ar fi Popescu sau Ionescu în România (n. r.).

„LUPTĂM PENTRU PATRIA NOASTRĂ“

Doi tineri puțin intimidati se așază în fața noastră pe marginea scaunelor, ca pentru interogatoriu. Sînt Ansel Layachi, de 27 de ani, brunet, cu părul foarte creț, și Maroini Fehrit, de 21 de ani, cu părul roșcat. În Algeria se spune că în vremuri îndepărtate corăbiile vichingilor s-au lovit de stîncile de pe coasta Kabyl și că navigatorii s-au stabilit în așezările de prin împrejurimi. Urmă vie a legendei ar fi și părul interlocutorului nostru...

Doi tineri pe care viața i-a maturizat. Se minunează de lucruri atît de obișnuite, ca o cafea, un film, un tramvai, o plimbare pe trotuar. Lucruri atît de naturale, dar atît de extraordinare pentru acești băieți care au petrecut ani mulți în munți, luptînd, și luni de zile în spital, după ce au fost răniți.

Aci unde îi întîlnim, într-o țară din Europa, ei sînt în securitate, îngrijiți, înconjurați de sentimentele de solidaritate internațională față de poporul algerian.

Tragedia Algeriei ne apare de la primele lor cuvînte. Acești luptători nu pot vorbi limba părinților lor, limba arabă, cu redactorul iordanian al revistei „Tineretul lumii“. Colonialismul a înlăturat din școli învățămîntul în limba arabă; ei vorbesc în limba colonialiștilor, dar cum aceștia n-au organizat școli pentru algerienii musulmani, franceza lor este săracă, timidă, mutilată.

Colonialismul, în 130 de ani, le-a răpit graiul algerienilor. Prietenii noștri ne vorbesc despre lupta lor.

DIN PROPRIA MEA VOINTĂ...

„În 1954 eram responsabilul organizației de rezistență dintr-un

«duar» (sat algerian) din regiunea Constantine. Ca profesie eram plutaș, ne spune Layachi — acesta este numele lui adevărat. Puteți să-l scrieți, ne asigură el, toți ai mei sînt în munți, departe de bătaia armelor trupelor franceze. În 1955, la începutul lui aprilie, după 5 luni de la începutul războiului, m-am hotărît să plec în munți, din propria mea voință. Nu aveam arme. Am plecat cu un singur revolver de 7,65 mm, împreună cu mulți luptători care nu aveau decît puști de vînătoare sau chiar nici un fel de armă. Eram împărțiți pe grupe, apoi în secții de 3 sau 4 oameni. Fiecare grupă de 10 sau 12 luptători mergea într-o anumită direcție și, a doua zi, ne regăseam la un loc de întîlnire pentru a întinde curse sau pentru a ataca fermele, taberele, posturile în care dușmanul se închidea în timpul nopții“.

Trebuie să cunoști această regiune a Algeriei pentru a-ți da seama de inviolabilitatea ascunzătorilor luptătorilor din armata de eliberare algeriană. Nu sînt decît lanțuri de munți întortocheați, cu peșteri adînci, neexplorate, cu „duare“ (sate sau cătune) pierdute prin vîrfurile munților. În timpul cuceririi din ultimul secol, trupele franceze au avut nevoie de zeci de ani pentru a nimici rezistența în masivele Constantinois, Kabylia, Aurès. În 1830 Algeria a fost cucerită. Dar în 1870 mai aveau loc lupte în Kabylia, unde, după exemplul femeii soldat Kahina, care în antichitate decimase legiunile romane, Mokrani ridică împotriva cotropitorilor zeci de mii de țărani revoltați.

„Poporul este alături de noi. Cînd sosim într-un doar, locuitorii ne dau hrană, și apoi plecăm. După 30 sau 40 de kilometri ne oprim; dormim în munți“.

La cîtva timp după trecerea „moudjahidilor“ (luptătorilor algerieni), doarul redevine un sat liniștit, și dacă soldații colonialiști trec pe aci, nimic nu-l poate face să vadă că în aceste locuri au primit azil luptătorii algerieni. Pentru a pune capăt acestui ajutor total, acestei complicități fără limită, acestei legături a populației civile cu armata sa, un milion de algerieni, inclusiv femei, copii și bătrîni, au fost obligați să părăsească regiuni întregi și să se reorganizeze, sub supravegherea directă a armatei franceze, în sate și lagăre speciale, înconjurate cu sîrmă ghîmpată. Aci domnește cea mai neagră mizerie: un raport oficial francez confirmă că copiii infometăți se hrănesc cu ierburi și cu pămînt!

CUM SE ÎNARMEAZĂ ARMATA DE ELIBERARE

„Prima luptă la care am participat, continuă interlocutorul nostru, explică în mod exact cum se înarmează armata de eliberare națională. Aceasta s-a petrecut în regiunea El Milla. Eram prost înarmați, așa cum v-am spus. Cei ce nu aveau arme au luat sticle cu benzină în care înmuiau bucăți de pînză pe care apoi le aprindeau înainte atacului. Convoiul pe care-l atacam în ziua aceea se compunea din mai multe vehicule. Am deschis focul, am aruncat sticlele cu benzină. Au fost ucși 36 de soldați francezi, vînători de munte, a fost ars un vehicul și am cîștigat 33 de arme“.

La tribuna Adunării Naționale Franceze, deputatul Klostermann relatează că în 1956 văzuse operații represive care au avut loc cu concursul a mai multor batalioane blindate și avioane pentru a recu-

DOI LUPTĂTORI ALGERIENI

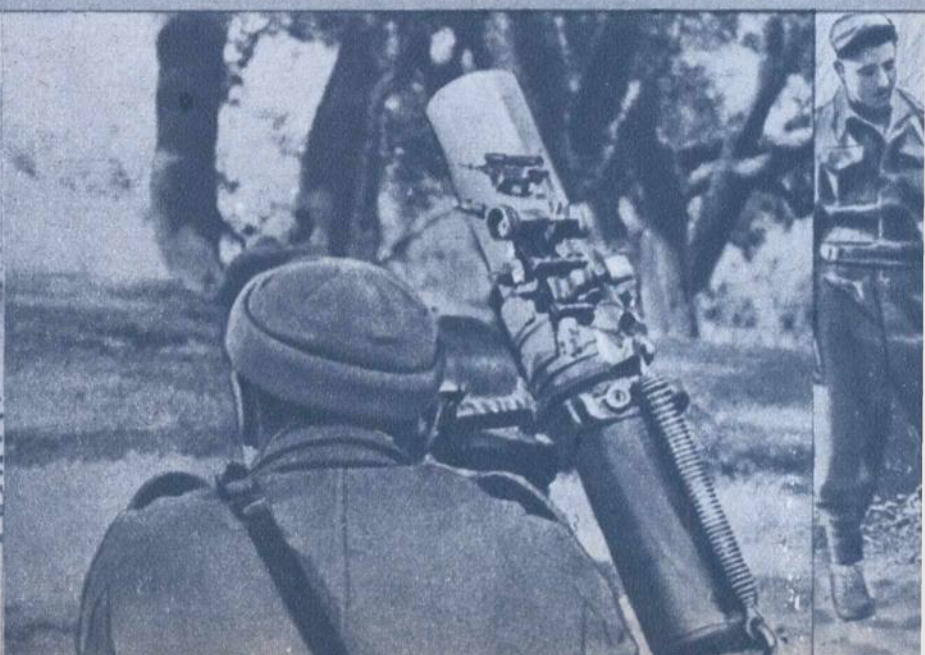
(Interviu luat de OMAR HOURIA)

De 6 ani, poporul algerian luptă pentru libertate, pentru a-și recuceri independența. În luna aceasta se împlinesc o sută treizeci de ani de la cotropirea Algeriei de către colonialiștii francezi.

Doi tineri luptători din armata de eliberare algeriană povestesc în aceste pagini despre viața și lupta poporului lor.

Nu aveau decît puști de vînătoare și mărșăluiau cu picioarele goale. Azi sînt o armată în uniformă

Un tun al A. L. N. în acțiune

pera o singură pușcă de vânătoare, dar că doi ani mai târziu puștilor de vânătoare le-au urmat puștile mitraliere, mortierele, mitralierele antiaeriene, care trăgeau 1.200 de lovituri pe minut.

Acest lucru este confirmat de Layachi: „Am plecat cu un revolver de 7,65 mm și apoi am făcut rost de o pușcă de vânătoare, căci găsisem 7 puști într-o fermă în care stăpînii le păstrau pentru a trage asupra oamenilor și, după aceea, aveam chiar și arme automate pe care ni le împărțeam. Da, ne-am dezvoltat foarte mult.

INCERCUIȚI TIMP DE NOUĂ ZILE

Este greu la partizani, în munți. Adeseori nu ai nimic. Nici pantofi, nici haine, nici de mîncare și trebuie să faci uneori 80 de kilometri pe noapte. Dar toți fac ceea ce li se cere cu o disciplină liber consimțită, din propria lor voință, fie că sînt de la oraș sau de la țară, țărani sau studenți. Într-o zi am fost încercuiți de 40.000 de soldați francezi, în peninsula Collo. Timp de 8 zile n-am reușit să ieșim din încercuire, dar în a noua noapte, la ora 3, am forțat barajul. În cursul acestei lupte am fost rănit în plept. O femeie m-a văzut căzînd. M-a salvat, mi-a ascuns pușca în mărăcinii și s-a dus să-i anunțe pe tovarășii mei.

Am rămas cîtva timp într-un centru de odihnă; aici nici avioanele, nici artileria nu pot afla unde sîntem îngrijiiți“.

SUFERINTELE POPORULUI

Luptătorul acesta dintr-o armată strîns legată de popor ne vorbește acum despre poporul său.

„Am văzut o femeie de 45 de ani căreia colonialiștii îi găuri-

seră palma pentru a o face să mărturisească unde fusese ascunsă arma luptătorului ucis. N-a mărturisit nimic și a venit apoi la noi să ne spună unde se afla pușca.

Cînd au loc lupte ca cele desfășurate în 1957 de la Philippeville la Djidjelli, noi prevenim populația și o ajutăm să se salveze, deoarece în aceste lupte sînt uciși mai mult bătrîni, copii, femei decît luptători. În 1957, în această regiune eram 1.750 de persoane, dintre care numai 200 de luptători. Femeile cărau meiul. Săpam galerii în pămînt, ne ascundeam. În timpul acestei operații, a trebuit să traversăm un rîu; 17 copii și femei au căzut în apă și s-au înecat“.

DE CE LUPT

Ați văzut de aproape soldați francezi?

„Da, am făcut prizonieri de mai multe ori. Cînd li întrebăm ce fac pe pămîntul nostru, ei ne răspund: «Sîntem obligați. Sîntem soldați. Sîntem chemați sub arme». Tinerii francezi pe care noi li prindem sînt tratați bine. Ei mîncă ca și noi. Recunoaștem pe soldatul chemat sub arme și trimis în Algeria și-l deosebim de mercenarii legiunii străine, care urmăresc profitul. Trebuie să vă spun de asemenea că șapte soldați s-au predat cu arme cu tot.

Să știți că se vorbește mult în rîndurile armatei algeriene de eliberare despre tinerii francezi care preferă să meargă la închisoare decît să lupte împotriva noastră“.

Și dacă ați fi întrebați: „Pentru ce luptați?“, care ar fi răspunsul dv.?

„Nu urăsc poporul Franței. Am trăit în Franța la Grenoble, la Besançon. Dar lupt pentru independență, pentru patria mea,

această patrie a cărei realitate și al cărei adevăr sînt negate de colonialiști, dar a cărei imagine se impune lumii întregi“.

„FIDDAYINE“-UL FEHRIT

Ansel Layachi este originar din regiunea Setif. Maroîni Fehrit, care n-a mers la școală, deoarece nu exista școală în regiune, era angajat la ferma unui producător de grîu, Cros, care, atunci cînd evenimentele s-au dezlănțuit în Algeria, a plecat cu averea sa în Franța, lăsînd soldaților colonialiști grija de a-i apăra terenurile cultivate cu grîu.

Fehrit a devenit un „fiddayine“ la vîrsta de 16 ani, în ianuarie — februarie 1956. Dar poate trebuie să explic ce este un fiddayine? „Moudjahid“ este luptătorul din unitățile armatei algeriene de eliberare; „moudjybiline“ este un voluntar, țăran sau partizan, după împrejurări, care asigură protecția, acoperirea — cum se spune în limbaj militar — pentru unitățile A.L.N. și participă în unele împrejurări și la luptele lor; „fiddayine“ este un om care lucrează chiar în orașe, făcînd sabotaje, aducînd informații, trimițînd colonialiștii pe lumea cealaltă sau transportînd arme. Sarcină deosebit de periculoasă.

„Timp de 6 luni am fost «fiddayine». Am sabotat, am procurat pentru luptători hrană și îmbrăcăminte, am minat străzile pentru a arunca în aer care blindate etc. Într-o zi am fost prins într-o acțiune făcută de un tovarăș de-al meu. Am rămas 7 zile în închisoare ca suspect, dar am putut înlătura bănuielile, cîștigînd încrederea polițiștilor și... am ieșit.

Am plecat apoi în munți, unde am făcut parte din garda unui comisar politic.

Prima mea acțiune a fost un atac asupra unei ferme păzite de soldați; am ars ferma, am ucis soldații și am luat grenadele care se aflau într-o cameră.“

Președintele guvernului provizoriu algerian, Ferhat Abbas, a lansat acum cîteva luni un apel către europenii din Algeria, prin care li se spunea că locul lor este într-o Algeria independentă. Se știe că există de pe acum în Algeria europeni care participă la lupta noastră. Este adevărat, nu-i așa?

„Da, există printre francezii sau europenii din Algeria medici, farmaciști, mici fermieri, primari care ne ajută în lupta noastră și participă alături de noi. Dacă un locuitor de origine franceză procedează așa, nu este el oare un algerian?

Am fost rănit într-un bombardament aerian. Patruzeci de avioane au lansat bombe care au provocat incendii. Era în răsăritul țării. Am fost ars pe spate. M-au salvat tovarășii. E nevoie să precizez că un partizan trebuie să spună, conform unui angajament, dacă vecinul său a fost rănit, ucis s-a făcut prizonier“.

În închelere, cei doi prieteni ai noștri adresează cîteva cuvinte tineretului francez.

„Am vrea ca tinerii din Franța să ne înțeleagă. Eu, spune Layachi, cunosc Franța. Am fost în Franța din 1950 pînă în octombrie 1954 și mi-a plăcut mult acolo. Noi nu vrem război. Vrem independență și pace. Vrem, ca și ceilalți tineri, să trăim în libertate și noi cei care, în Algeria, n-am putut fi niciodată tineri, n-am putut studia niciodată“.

Vocea se înecă de emoție. Două mîini care au simțit arsura glontelui se întind spre noi, prietenește.

Oameni pașnici au devenit luptători pentru patria lor

Prețioasa pușcă care va folosi altui luptător este luată din mîna crispată a tovarășului ucis

„O LUME FĂRĂ RĂZBOI”

John Bernal prevede :

- Submarine pentru a alimenta omenirea
- Orașe sub membrane de material plastic

John Desmond Bernal, fizician și experimentator de valoare, membru al Societății regale britanice și al academiilor de științe din diferite țări, se bucură de o autoritate mondială pentru cercetările sale în domeniul cristalografiei, pentru ideile sale fecunde în problemele originii vieții. Dar omul de știință este și un om al păcii, un luptător convins împotriva războiului. Este și un scriitor talentat. În ultima sa carte „O lume fără război”, omul, savantul, luptătorul au colaborat pentru a oferi tabloul entuziast al unei lumi în care, prin dezarmare, s-ar asigura pacea.

„Cartea mea, scrie autorul, se ocupă în primul rând de aspectele științifice, tehnice și economice concrete ale procesului de transformare a lumii și tratează într-o mai mică măsură despre forțele politice care vor duce la realizarea efectivă a acestor transformări. Am vrut să arăt... că aceste transformări sînt posibile și din punct de vedere economic și din punct de vedere tehnic și că numai interesele și prejudecățile unor anumiți oameni se opun în calea realizării lor”.

O absurditate, o crimă

În epoca noastră, epoca luptei pentru dezarmarea totală, se impune să se aleagă între război sau pace, spune profesorul Bernal.

„Bunurile materiale pentru care statele s-au luptat timp de secole și pentru care ele sînt gata să lupte ne par derizorii în raport cu ceea ce ar putea aduce, și mult mai repede, aceleași eforturi în timp de pace... Afacerea pe care o reprezintă războiul devine absurditate și crimă...”

... După părerea mea... este perfect posibil să se folosească capitalurile din țările industriale cele mai avansate pentru dezvoltarea economiei țărilor din restul lumii, fără ca aceasta să împiedice industria țărilor respective să satisfacă nevoile proprii lor populații”.

Politica războiului rece, de înarmare, costă mult: o sută miliarde de dolari pe an.

„Această sumă, apreciază profesorul Bernal, este cu mult superioară nevoilor legate de dezvoltarea cea mai rapidă a tuturor țărilor slab dezvoltate”.

Știința dă posibilitatea creșterii producției tuturor bunurilor. Noi surse de energie atomică ieftine vor face să treacă pe planul al doilea, înainte de sfîrșitul secolului, cărbunele și petrolul. Automatizarea producției va permite să se execute toate procesele uniforme de către mașini automate electronice, lucrînd conform unui program fixat dinainte. Energia atomică va da posibilitate să se transforme pustierile în pămînturi fertile, prin folosirea surselor subterane profunde, va folosi la încălzirea regiunilor cu ghețuri eterne; spectrul foamei va dispărea pentru totdeauna de pe suprafața pămîntului. Extinderea suprafeței pămînturilor cultivate, a metodelor științifice va deschide o perspectivă largă pentru agricultură.

Dar omul de știință dă aripi și mai mari imaginației și visurilor sale...

Submarine, balene artificiale

Așa proiectează John Bernal folosirea pașnică a submarinelor atomice, înzestrate astăzi cu rachete nucleare: să se construiască un fel de „balene artificiale”, fabrici automate, care să transforme viețuitoarele marine în produse foarte prețioase pentru alimentația oamenilor. Se știe de fapt că mărilor conțin substanțe vii în număr mult mai mare decît pămînturile de la suprafață.

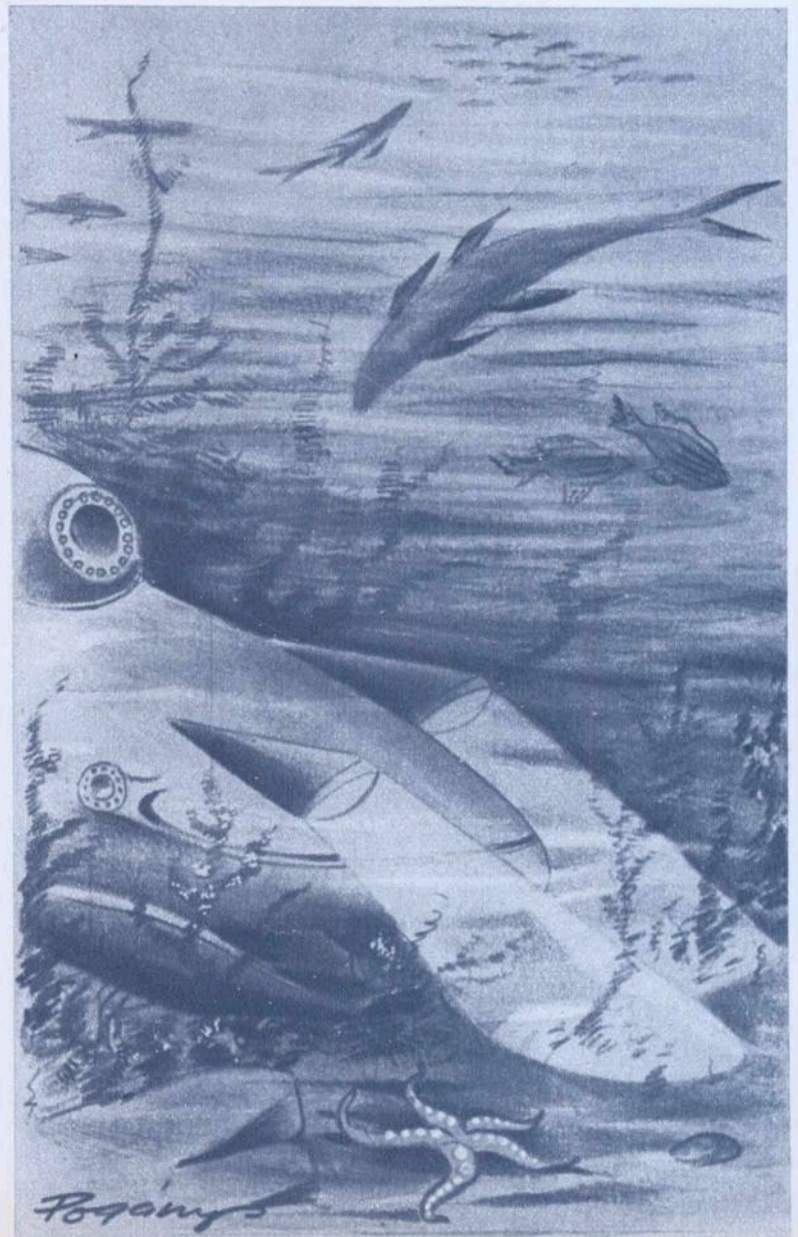
„În general, lumea viitoare va fi adaptată cerințelor omului, atît în domeniul material, cît și în domeniul cultural, într-o măsură considerabil mai mare.”

Noile descoperiri pe care omul se pregătește să le facă sînt capabile „să creeze substanțe cu totul noi, care vor avea proprietățile dorite; aceste

proprietăți nu vor fi numai pasive, ci probabil chiar active, ca, de exemplu, posibilitatea de a se contracta voluntar sau spontan, ca un mușchi.”

Orașe sub membrană plastică

Și J. Bernal enumeră încă: mărfuri alimentare artificiale superioare hranei noastre de acum prin gustul și calitatea lor nutritivă, haine igienice realizate fără filare și țesere, locuințe sănătoase, construite din materiale care au proprietatea de a lăsa să treacă lumina și să

rețină căldura. Înconjurând orașele cu o uriașă membrană transparentă din material plastic, „oamenilor le va fi adus timpul frumos, în loc să fie trimiși să-l caute”.

Profesorul Bernal nu este inspirat de o fantezie utopică. El demonstrează cu precauție ceea ce prevede, bazându-se pe uriașa dezvoltare a industriei sovietice în mai puțin de o jumătate de secol.

Înzestrat cu aceste date, prof. Bernal înseamnă pe harta globului 35 de centre mari industriale, care ar asigura o repartiție rațională a industriei în lume. Unele dintre aceste centre, în U.R.S.S., S.U.A., Europa occidentală, Japonia, există în momentul de față. Altele trebuie mărite, iar în Asia, Africa, America Latină trebuie construite din temelie astfel de centre.

Care este rolul acestor centre, acestor baze industriale, după J. Bernal?

Ele trebuie să fie capabile să producă toate materiile prime de bază: cărbune, oțel, aluminiu și energie; ele trebuie să fie înzestrate cu o industrie capabilă să producă mașini-unelte, aparataj greu, mijloace de transport, mașini pentru construcții, în primul rând pornind de la sursele locale de materii prime. Apoi, se dovedesc indispensabile o industrie chimică grea, care să producă carburanți, îngrășăminte, produse industriale chimice, fibre și produse din material plastic, o industrie chimică ușoară, de medicamente și pentru material foto, precum și o industrie electronică.

Operația Literacy

Aceste centre ar lichida noțiunea de „țări slab dezvoltate” în lume; autorul remarcă:

„Mulți dintre aceia care se ocupă numai să-și îmbundățească nivelul lor de viață nu înțeleg că, continuând să oprime popoarele aservite, pun în pericol propriul lor nivel de viață, mărind pericolul de război și provocând crize datorite restrîngerii pieței; mult mai bine ar fi dacă ar contribui la realizarea unui plan general de ajutorare, mai întâi pentru a face să beneficieze și ceilalți de avantajele de care se bucură privilegiații, și apoi pentru a împărți cu aceștia prosperitatea universală.”

În cartea sa, profesorul Bernal rezervă un loc considerabil lichidării analfabetismului în lume, acțiune care n-ar cere decât circa 10 miliarde de dolari, adică 1/4 din cheltuielile militare anuale ale S.U.A. Campania împotriva analfabetismului, pe care el o

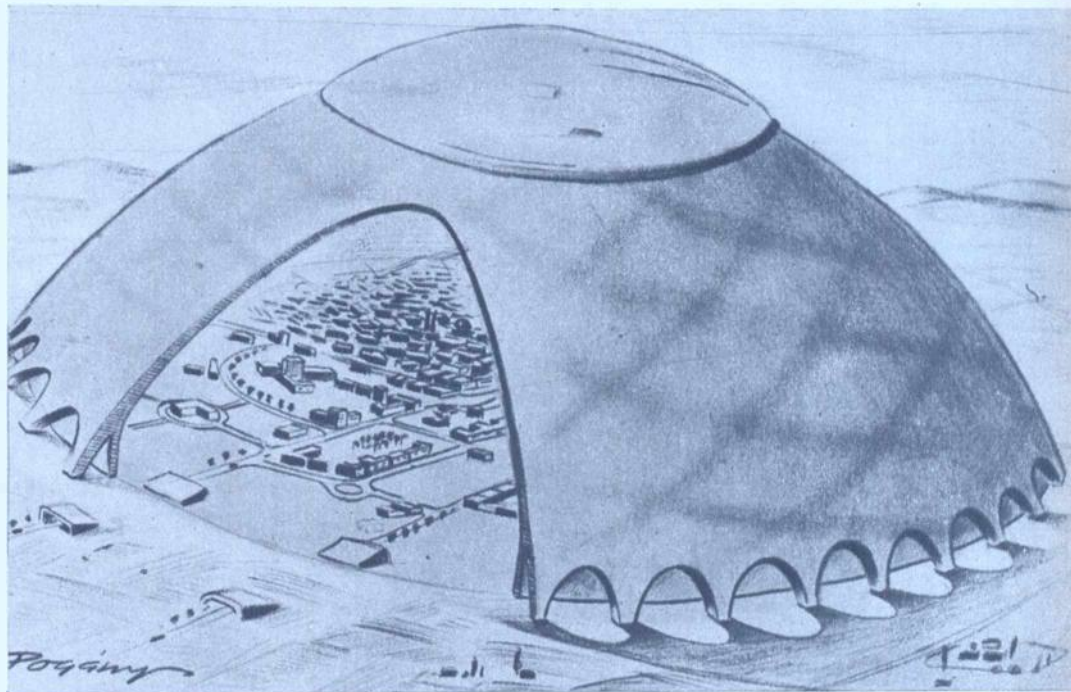
numește „Operation Literacy”, ar putea fi dusă la bun sfârșit într-o perioadă de cinci ani. În același timp, o revvedere totală a programelor școlare predate ar pregăti tînăra generație pentru realitățile noi lumii care se naște.

Care sînt obstacolele ce se ridică în calea acestui progres social? Principalul obstacol este războiul rece, „blestem ale cărui efecte sînt pe cale de a se înrăutăți alți timp cît va dura.”

Terminarea războiului rece, întrecerea pagnică a celor două sisteme, colaborarea internațională, dezarmarea generală, ale cărei etape ar deschide căile unei vieți noi, fără mizerie, fără analfabetism, fără colonialism, fără pedici, iată ce așteaptă omenirea.

„Am pulea, spune J. Bernal, să clădim o lume care să dăruiască fiecăruia mai mult decît speră astăzi cei mai bogați”.

Cartea lui „O lume fără război” răspunde foarte bine la ancheta lansată în urmă cu câteva luni de revista „Tineretul lumii” sub titlul „Dacă ați fi ministru de finanțe...” Tocmai la această lume, descrisă de Bernal, aspiră tineretul...

S t i a ț i c ă ... ?

...în fiecare zi sînt tipărite în lumea întreagă 293.000.000 exemplare de ziare? Locuitorii Africii, Asiei și Americii de Sud cumpără numai 24%. Aceste continente au numai 11% din toate posturile de radio din lume.

...în cursul tuturor războaielor oamenii au distrus bogății astronomice? Ele pot fi reprezentate printr-o enormă panglică de aur de 8 m grosime, 10.000 m lățime care poate înconjura pămîntul la ecuator.

...luna aceasta, în ziua de 29, tocătorii unul mic oraș nord-american, Winesberg (statul Ohio), sărbătorească o dată a lor? ...Închipuiți-vă că tocmai în această zi, în fiecare an, plouă cu regularitate... De aproape 100 de ani, din 1870, natura a înșelat numai de 9 ori așteptarea locuitorilor din Winesberg și nu le-a trimis ploaia obișnuită din 29 iulie. Această regulă va fi ea oare compromisă și de această dată?

...odată Einstein l-a întâlnit pe străzile New Yorkului pe unul dintre cunoscuții săi.

— D-le Einstein, l s-a adresat acesta, ar trebui să vă cumpărați un palton nou. Al dv. este prea uzat...

— La ce bun?! La New York nu mă cunoaște nimeni, l-a răspuns el.

După cîtiva ani, Einstein l-a întâlnit pe același cunoscut. Celebrul fizician purta același palton. Cunoscutul l-a sfătuit din nou să-și cumpere alt palton.

— La ce bun? a răspuns savantul. Aici mă cunoaște toată lumea...

...una dintre fabricile de materii plastice din Shanghai a început să fabrice flori artificiale cu substanțe care-și păstrează parfumul mult timp? Cei care cu greu distingeau

deosebirea dintre florile artificiale fabricate de chinezi și cele naturale vor avea de acum mai puține șanse să distingă opera naturii de cea a omului.

...în desertul Libiei — regiune occidentală a R.A.U. — tehnicienii preocupati de problema irigațiilor desertului au descoperit un riu subteran? Se presupune că izvorul lui se găsește lângă lacul Ciad — la cealaltă extremitate a Saharei. Se consideră că apele rîului, dacă vor fi aduse la suprafață, vor putea iriga 4 milioane hectare de pămînt.

Luna trecută s-au desfășurat lucrările Congresului al III-lea al P.M.R., care a aprobat planul de dezvoltare a economiei pe anii 1960-1965 și programul economic de perspectivă pe 15 ani. Aceste documente dau imaginea grandioasă a viitorului pe care poporul nostru și-l clădește, calauzit cu înaltă înțelepciune de către partid. Viitorul acesta înseamnă desăvârșirea construcției socialiste și trecerea treptată la construcția comunismului.

Încercăm o mare bucurie și mândrie: creșterea producției industriale a țării va fi în 1965 de aproximativ 2,1 ori față de 1959. În următorii 15 ani, creșterea producției industriale globale va fi de peste 8 ori! Desăvârșim construcția socialistă... avem în perspectivă trecerea treptată la comunism... Scriem istoria cu o viteză amețitoare. Noi clădim viitorul cu mâinile, cu mintea noastră, urmând drumul pe care-l marchează politica fermă și înțeleaptă a partidului. Și iată, în plin marș impetuos, observăm că ne-am apropiat de momentul istoric al desăvârșirii socialismului și, emoționați, ne strângem mai puternic rîndurile în jurul partidului, continuăm mai avîntat și mai energic marșul nostru istoric spre împlinirea visului de aur al omenirii.

Cum va fi viitorul nostru? Viitorul îl vedem cu ochii prezentului. Liniile, contururile sale prind ființă în înfăptuirile de azi.

Șesenalul îl trăim. Am parcurs șase din lunile primului său an. În timpul acesta am turnat fundațiile unor mari obiective pe care le ridicăm cu rezechiune.

Viitorul pornește din prezent.

Stai și ascuți nedumerit.

— Aici e A.F.G., acolo R.C., iar dincolo H.M.

În fața ochilor ți se desfășoară un peisaj impresionant: grupuri de clădiri de cele mai diferite înfățișări și dimensiuni, parcuri întregi de rezervoare, o rețea de stâlpi din beton armat, totul pe temelii solide, din cele mai bune betoane, totul lucrat îngrijit și totul pe zeci de hectare întindere.

Iar despre toate acestea ți se vorbește laconic, cu aerul omului obișnuit să se exprime în formule:

— Aici e A.F.G., acolo R.C., iar dincolo H.M.

În cele din urmă îl înțelegi totuși pe interlocutor, fie el inginerul-șef adjunct al șantierului, fie secretarul comitetului U.T.M., fie oricare constructor de pe șantier. Interlocutorul trăiește în fiecare zi pe șantier, are partea sa de contribuție la ridicarea construcțiilor, e preocupat în primul rînd de obținerea unor ritmuri superioare.

Și ascuți nedumerit indicațiile laconice aici, la Brazi, fiindcă totul e nou și îți e foarte greu să te descurci fără explicații.

A.F.G. (instalația pentru absorbția și fracționarea gazelor la prelucrarea țiteiului), care se construiește aici, nu e un lucru obișnuit. E o instalație centrală — cea mai mare din țară — care captează gazele rezultate din prelucrarea țiteiului de la toate rafinăriile din Ploiești. Anual va prelucra circa 250.000.000 m³ de gaze, ceea ce reprezintă o capacitate importantă. Funcția sa e nouă. Pînă acum, gazele erau în general folosite pentru ars; aici destinația lor va fi aceea de materie primă pentru petrochimie. A.F.G. de la Brazi va ridica de 2 1/2 ori valoarea materiei prime prelucrate. Valoarea investițiilor pentru instalații va fi recuperată în doi ani și jumătate. E o realizare remarcabilă. Proiecții noastre, care au beneficiat de

documentația tehnică sovietică, merită toate laudele. Ei dau viață prevederilor din Directivele Congresului al III-lea care stabilește introducerea pe scară tot mai largă a cuceririlor tehnicii și științei moderne.

Îți sînt necesare lămuriri și în legătură cu R.C. (instalația pentru reformarea catalitică a benzinei în vederea mării cifrei octanice* și obținerii de fracții aromatice pentru chimizare). E prima instalație de acest fel din țara noastră, iar procedeul e unul din cele mai noi ale tehnicii moderne în acest domeniu. Cifra octanică a benzinei îmbogățite va fi de circa 95.

Valoarea produselor realizate în cadrul instalației R.C. va fi de 2 1/2 — 3 ori mai mare decît aceea a benzinei care servește ca materie primă.

Costul instalațiilor va fi acoperit în 2—3 ani. Cîtă însemnătate prezintă R.C. se înțelege și din enunțarea capacității sale: prelucreează 1 milion de tone de benzină anual, adică un miliard de kilograme. Dacă ne gândim la prețul benzinei, ne vom da seama ce beneficii vor reveni bugetului statului de pe urma unui miliard de kilograme prelucrate aici.

În sfîrșit, H.M. (instalația de hidrofinaie sau rafinarea motorinei cu hidrogenul liber obținut la reformare). În ultimii ani, construcția motoarelor Diesel cunoaște o mare amploare; ca urmare, cerințele de motorină au crescut foarte mult, ceea ce a determinat industria de prelucrare a petrolului să găsească mijloace tehnice pentru mărirea cantităților și îmbunătățirea calității motorinei. Instalația H.M. răspunde acestei cerințe. Ea e deocamdată unică în țară. Va prelucra anual circa 800.000 tone de motorină. Pe baza aceluiași procedeu de rafinare cu hidrogen vor fi construite și alte instalații.

A.F.G., R.C., H.M. — formule laconice care îmbracă semnificații aindci, de dimensiuni excepționale. Ele înseamnă tehnică modernă, valorificarea superioară a produselor, aport substanțial la capitolul de venituri al bugetului național, la dezvoltarea economiei și la îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii.

*Calitatea unei benzine folosite drept combustibil pentru motoare este determinată și de comportarea la detonație. Detonația este urmarea arderii anormale a amestecului de vapori de benzină și de aer în cilindrul motorului, cînd calitatea benzinei nu corespunde cu compresia motorului. Ea se manifestă printr-un zgomot metalic caracteristic și provoacă scăderea puterii motoarelor, duce la creșterea consumului de combustibil și la uzura pieselor importante. Unitatea de măsură pentru calitatea benzinei este cifra octanică. Limita inferioară a cifrei octanice o reprezintă heptanul normal, care detonează puternic; valoarea superioară o reprezintă izooctanul, care are o detonație minimă. Cifra izooctanului e 100. Benzinele obținute prin distilarea primară au cifra octanică între 50 și 70 (în cazuri foarte rare), cele obținute prin procedeul de cracare — între 65 și 85, iar cele prin procedeul de reformare catalitică, ce stă la baza instalației de la Brazi, cel puțin 95. La benzinele cu cifră octanică mare, consumul motoarelor se reduce cu 30%.

Tinerii din brigăzile de producție ale săpătorilor

Harnicii dulgheri din brigada lui Adam Petre

Nu se poate să nu citești cu claritate în aceste formule, care definesc șantierul Complexului de la Brazi, esența indicațiilor din Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. care prevăd că în prelucrarea țiteiului obiectivul principal va fi ridicarea nivelului tehnic al rafinăriilor existente și introducerea celor mai noi procedee de prelucrare secundară, astfel încît în 1965 valoarea unei tone de țitei supus prelucrării să crească cu cel puțin 40% față de 1959. Va crește proporția de motorină la prelucrarea țiteiului și se va îmbunătăți calitatea benzinei, motorinei și a uleiurilor.

A.F.G., R.C., H.M. — iată una din primele intruchipări vii, concrete ale Directivelor Congresului al III-lea la început de șesenal. Dar între primele, pentru că desfășurarea viitoare o intruchipează G.I.P.S. (Grupul industrial Ploiești-Sud), vastă unitate a petrochimiei românești. Proiectul acestuia se află încă în mapele specialiștilor, dar nu va întîrzi să prindă contur real, fizic, în construcții. G.I.P.S. va transforma produsele de țitei în materii plastice, începînd de la obiecte de uz casnic pînă la înlocuitori ai materialelor de construcții și ai metalelor.

G.I.P.S. a început cu A.F.G., R.C., H.M. și C.E.T. — centrala

electrică de termoficare ce s-a înălțat în apropierea complexului. Șirul acestor formule va crește probabil mult. Pe drumul acestor formule, șesenalul va duce produsele țiteiului românesc la valori excepționale.

★

Pe șantier te interesează munca tineretului și mergi la comitetul U.T.M. Dar sediul comitetului e încuiat. Se găsește cineva în încăperile vecine să te informeze: — Tovarășul Georgescu, secretarul comitetului, e pe șantier. După ora 8 nu-l găsiți niciodată. Vine la prînz.

Îl cauți pe inginerul-șef adjunct al șantierului:

— Tovarășul Mănescu e „pe teren“, îți comunică secretara. Vine la prînz. Se vede că toți pleacă de dimineața și se întorc la prînz.

Se spune că Georgescu ar fi plecat la brigada lui Necula. Nu-ți rămîne decît să te îndrepti într-acolo. Traversezi calea ferată și mergi spre casele de pompă. Dar în drum îți reține atenția o construcție ale cărei coloane se proiectează impunătoare pe cer. E instalația de absorbție și fracționare a gazelor — A.F.G. Aici constructorii și-au luat de mult rămas bun de la opera lor și au încredințat-o montorilor. Aceștia

Sudorul D. Găită-
naru e un artist în
meseria sa...

R A Z I, REASTRĂ SPRE I T O R

au pornit impetuos la lucru. Ei au montat trei din cele patru coloane. Depășind cu mult angajamentele luate în cinstea Congresului al III-lea al partidului, ei continuă cu avânt întrecerea.

Îl cauți totuși pe Georgescu, secretarul comitetului U.T.M. Dar nu poți să nu te oprești și la instalația R.C. care-ți apare în drum. Fundațiile pentru utilajele celei de-a doua linii de reformare catalitică, ce va funcționa în aer liber, sînt terminate. Aici te afli în lumea betoanelor armate. Și aici s-au terminat construcțiile. A început montajul pompelor.

Ajunși la Necula. E un tînăr potrivit de statură, bine legat. Stă cu o foaie de hîrtie în față și calculează.

— Pentru a întâmpina așa cum se cuvine congresul partidului, brigada noastră s-a angajat să realizeze fiecare plan lunar în cîte 22 de zile. Noi ne-am ținut angajamentul. Acum el trebuie să rămînă o tradiție a brigăzii pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de congres.

— Și tovarășii Niculescu și Georgescu unde au plecat?

— Măsepare că la brigada lui Tudor Vasile, cu care sîntem în întrecere. Tudor e un „adversar” de temut. Depășește planul cu

aproape 50% lunar și economisește cîte 1.500 kg de oțel-beton.

Plecă mai departe pe urmele celor doi tovarăși. În față se ridică un grup de clădiri ciudate: au dimensiunile unor case de aproape două etaje, dar pe acoperiș sînt așezate niște vase enorme de flori. Construcțiile acestea sînt turnurile de răcire. Șase din ele sînt terminate. La celelalte se lucrează. O macara prinde plăci prefabricate din beton, le ridică și le așază una peste alta. Dacă ai avea timp să asiste, ai putea vedea cum sînt prinse și așezate de macara 60-70 de plăci pe zi (în loc de 42 cît e norma) și cum, sub ochii tăi, cresc vertiginos zidurile clădirii.

Ritmul e rapid. Săpăturile sînt mecanizate în proporție de 90%, prepararea betoanelor — în proporție de 100%.

Ai ajuns la șantierul nr. 2. Întrebi de tovarășii Niculescu și Georgescu.

— Da, au fost. Au stat de vorbă cu membrii biroului organizației de bază a U.T.M. Mîine are loc adunarea generală care discută problemele participării tineretului la întrecerea socialistă. Tovarășul Niculescu a dat indicații în legătură cu îmbunătățirea muncii educative.

— Și acum unde e tovarășul Niculescu?

Tocmai intră în încăpere ingenera Maria Cristea.

— Era la săpători — la „screperile cu barbă”.

De la săpători afli, în sfîrșit, că tovarășii Niculescu și Georgescu „au plecat chiar acum cinci minute la rezervoare, la Găitănar”.

Te îndrepti spre rezervoare. În față se ridică o adevărată pădure de cilindri de 300 de vagoane fiecare. Foarte mulți sînt terminați pînă sus. Alții se înalță cu repeziune.

Ajunși la Găitănar. În sfîrșit i-ai găsit pe tovarășii după care alergai de atîta timp. Le povestești cum le-ai călcat pe urme.

— Înseamnă că ai cunoscut șantierul, spune tovarășul Niculescu. Ești în temă acum. Comuniștii și utemiștii sînt hotărîți să nu precupețească nimic pentru a da înainte de termen complexul. I-ai văzut pe băieți cum se întrec. Aici ne aflăm la una din cele mai bune brigăzi de producție ale tineretului, brigada tovarășului Dumitru Găitănar.

Tovarășul... și ți-l arată pe Găitănar. Un tînăr mărunțel de stat, cu niște ochi neastîmpărați. Taie o placă groasă de metal cu flama de oxigen. Lucrează rapid și în același timp stă de vorbă cu noi. În mîna lui, aparatul face minuni. Placa pe care o taie trebuie să fie rotundă. Și iese într-adevăr perfect rotundă. Se spune despre Găitănar că e un artist în meseria lui.

E un artist nu numai ca lucrător, ci și ca organizator. Multe rezervoare date peste plan în cinstea congresului partidului înseamnă kilometri de sudură în plus. De altfel, brigada lui atinge recorduri excepționale: în 6.000 de ore a executat lucrări planificate pentru 20.000 de ore. Adică a lucrat de peste 3 ori mai repede. Nu e în dauna calității?

Lucrările executate de brigada lui Găitănar au fost verificate cu aparate speciale. Calitatea: bună. Pe drept cuvînt, Găitănar își merită renumele de artist în meserie. Dar cine-i Găitănar? De fel, e bucureștean. A lucrat la Uzinele „Mao Tze-dun” și „23 August” la construcții metalice. De aici, biografia lui înscrie un șir întreg de șantiere. De altfel, nu e singurul. E aici o armată întregă de oameni care au fost la Teleajen, Onești etc.

Găitănarul își completează studiile, învață. Merge de pe un șantier pe altul, dar cum ajunge într-un loc își rezolvă problemele de care depinde continuarea studiilor. Acum a absolvit școala medie. Va urma institutul. Poate uneori doarme mai puțin ca să învețe. Dar, cum spunea tovarășul Hrușciiov, adresîndu-se comsomoliștilor, să dormim mai puțin în tinerețe. Și-apoi învățătura e suficient de pasionantă pentru a-ți da satisfacții corespunzătoare.

E ora prînzului. Brigada lui Găitănar se pregătește de masă. Plecăm.

— Uite alt șantierist! arată tovarășul Georgescu.

În drum apare un tînăr înalt, brunet, foarte volubil. E inginerul-șef adjunct, Hercule Mănescu.

E unul din personajele importante ale șantierului. Cunoaște amănunțit situația fiecărei lucrări, își dă seama numaidecît unde e punctul slab. La Onești și pe alte șantiere a învățat multe. Constructorii îi acordă multă stimă.

Pe șantier sînt mulți ingineri tineri. Cea mai mare parte din ei fac pentru întâia dată „școala” șantierelor. Și fac o școală bună. Unii dintre ei sînt deja autori ai unor inovații, raționalizări.

★

Parcurgînd șantierul, vezi putîndeni tineri, mulți tineri.

— Peste 80% din numărul constructorilor sînt tineri, spune tovarășul Georgescu, secretarul comitetului U.T.M. Foarte mulți dintre ei sînt încadrați în brigăzi de producție ale tineretului, în fruntea cărora se află membri și candidați de partid, muncitori cu o mare experiență în munca politică și organizatorică. Astăzi tocmai am trecut pe la cîteva brigăzi. Pregătăm, sub îndrumarea organizației de partid, o analiză a îndeplinirii angajamentelor constructorilor luate în cinstea congresului partidului. Tovarășii din biroul organizației de partid, comuniștii din conducerea brigăzilor ne dau un puternic sprijin în acest sens. Cred că analiza va da rezultate bune.

— Avem tineri minunați pe șantier, spune tovarășul Niculescu, secretarul organizației de partid. I-ai cunoscut pe Necula, Găitănar, pe săpători, dulgherii lui Adam și Pall — toți muncesc cu însuflețire. Utemiștii și tinerii, alături de comuniști, îndeplinesc întotdeauna cu avînt sarcinile stabilite de organizația de partid.

Da... întrecere, ritmuri socialiste, viteza șesenalului.

Anul trecut, pe locul șantierului se legănau în vînt lanuri de porumb. Era recolta de rămas bun.

În locul semănătorilor obișnuiți au apărut însă oameni care pregătesc o recoltă cu totul specială. Tractoarelor, plugurilor, semănătorilor le-au luat locul buldozerele, excavatoarele, screperile, macaralele, betonierele, balastierele. În locul arăturii s-a săpat adînc pămîntul, s-au turnat fundații trainice; pe ele s-a ridicat nu un lan, nici lanuri, ci o pădure de construcții impresionante care alcătuiesc unul din obiectivele șesenalului. Întrecerea, ritmurile despre care se vorbea mai sus, obținute de constructori, în frunte cu comuniștii, sînt o garanție că termenul de intrare în funcțiune a primelor capacități de producție ale Complexului de la Brazi nu va depăși 24 de luni de la deschiderea șantierului, așa cum prevăd Directivele Congresului al III-lea al partidului.

Nu peste mult timp, complexul va intra deci în funcțiune și se vor culege roadele prelucrării superioare a țiteiului. Faptul acesta vizează un viitor apropiat care deschide însă larg fereastra spre marele viitor al prelucrării superioare a țiteiului, spre chimizarea petrolului și derivatelor sale.

P. NIȚĂ

TINERETUL SE RIDICĂ

Coreea de Sud în flăcărie

Toate evenimentele din Coreea de sud sînt provocate de politica imperialiștilor din Statele Unite, care țin populația acestui teritoriu în sclavaj și, timp de 15 ani, au sprijinit regimul reacționar al clicii lui Li Sîn Man. Fără această politică, unificarea țării noastre ar fi putut fi realizată de mult timp și s-ar fi înfăptuit o evoluție democratică și în Coreea de sud. Cetățenii, tinerii și studenții din această țară n-ar fi cunoscut niciodată starea de mizerie și lipsa de drepturi pe care le resimt.

Dar imperialiștii americani au respins mereu revendicările juste ale întregului popor, care cerea evacuarea trupelor străine din Coreea și rezolvarea problemei coreene de către coreeni. Statele Unite s-au opus tuturor propunerilor rezonabile privind unificarea pașnică a țării, propuneri formulate de mai multe ori de guvernul Republicii Populare Democratice Coreene. Imperialiștii americani și clică lui Li Sîn Man s-au opus și schimburilor culturale, comerțului liber și chiar reluării corespondenței între Coreea de sud și de nord.

Am făcut de mai multe ori propuneri patriotice pentru a ușura, într-o anumită

măsură, condițiile de existență destul de grele ale concetățenilor noștri din Coreea de sud.

Am propus să procurăm poporului sud-coreean obiectele de primă necesitate de care avea nevoie: cărbune, lemn, energie electrică etc.; să organizăm pentru victimele crizei din Coreea de sud ajutoare, constînd în mari cantități de mărfuri, să primim în Coreea de nord somerii și orfanii sud-coreeni.

Șomajul muncitorilor, viața grea a celor ce muncesc pentru salarii de mizerie,

suferințele țăranilor infomețați sînt urmări ale politicii de jaf a imperialiștilor americani.

Tinerii și studenții din Coreea de sud sînt lipsiți de posibilități de învățămînt și sînt destinați să servească drept carne de tun pentru agresorii imperialiști din Statele Unite.

Poporul care l-a izgonit pe Li Sîn Man va ști să lupte pentru libertatea totală, pentru unificarea țării.

OH HYUN JOO
președintele Comitetului Central al
Ligii Tineretului Democrat din Coreea

ÎMPOTRIVA DICTATURILOR

... în Turcia

Cum a început...

Într-o ședință studențească la Facultatea de medicină a Universității din Istanbul, un participant a propus să se trimită o telegramă de solidaritate tineretului din Coreea de sud. Comisarul de poliție prezent la adunare a intervenit imediat și a refuzat autorizația de a expedia o astfel de telegramă. Două zile după aceea, la 28 aprilie, tinerii au organizat o ședință la Universitatea din Istanbul, cu participarea tuturor studenților. Poliția, întărită, i-a atacat pe manifestanții care se hotărâseră să treacă cele două poduri ale golfului Cornul de aur, pentru a depune coroane în piața Taksim, la monumentul lui Atatürk. Au avut loc încăierări violente, care au provocat primele victime: 4 morți și 20 de răniți. Poliția avea și ea pier-

deri: un mort și numeroși răniți. Manifestațiile și luptele au continuat și după-amiaza. Sosiseră deja vești despre mișcarea studențească din Ankara. În toate orașele, guvernul a proclamat legea marțială, cenzura. Cu toate acestea, manifestațiile continuau la Istanbul, la Ankara și se extindeau chiar și la Izmir, bază actuală a N.A.T.O., și la Adana, bază aeriană a americanilor, cea mai importantă din Turcia.

În această situație începea conferința N.A.T.O. la Istanbul, care arăta ca un oraș asediat. Ministrul Afacerilor Externe al S.U.A., sosind la conferință, a fost primit cu o manifestație de protest de mare amploare. Sute de tineri au fost arestați și deportați în lagăre de concentrare. Au fost închise alături de tinerii care făcuseră greva brațelor încrucișate pentru a cere demisia lui Menderes. Mișcarea tinerilor a fost sprijinită atunci de avocații lor, care au organizat și ei o manifestație.

Este clar că nu evenimentele din Coreea de sud au dus la lărgirea mișcării poporului turc împotriva dictaturii lui Menderes. Situația economică a Turciei, țară ținută în zgardă de interesele americanilor, arată un declin semnificativ. Din punct de vedere al costului ridicat al vieții, după statisticile economice ale Organizației Națiunilor Unite, Turcia ocupă în lumea întreagă al doilea loc după Brazilia. Inflația a făcut mari progrese. Șomajul și mizeria merg mână în mână cu scumpetea vieții.

Țăranii care și-au pierdut pământul năvăleau în orașe. Ei erau îndepărtați de forțe polițienești și de jandarmerie. Studenții revendicau mărirea burselor, îmbunătățirea condițiilor de studii, deschiderea caselor universitare, îmbunătățirea condițiilor de igienă, asigurarea unor locuri de muncă conform cunoștințelor lor. Țara a fost invadată de capital străin, concesiunile devenind tot mai numeroase. Mai ales capitalul american profită de ele. În același timp, țara are nevoie de 17.000 de școli; numărul analfabeților, după statisticile oficiale, se ridică la 65% din populație, dar în realitate atinge 75%. Atacurile împotriva libertății presei, cuvântului și de adunare continuau unul după altul și trezeau indignarea îndreptățită a poporului turc. Muncitorii, intelectualii și țăranii căutau toți de lucru. Poporul a vrut ca guvernul Menderes și partidul de opoziție să părăsească scena politicii turcești. În acest scop, el și-a intensificat lupta pentru independența națională totală, pentru libertăți democratice și pentru ieșirea din diferite pacte militare...

ERGUN TORLAK
ziarist turc

JOCURILE OLIMPICE

Ștafeta olimpică care aduce la Roma flacăra aprinsă pe Olimp, în Grecia, pentru ca să ardă tot timpul cât vor dura Jocurile olimpice, aparține nobilelor tradiții ale marelui eveniment sportiv ce are loc din patru în patru ani. Organizată pentru prima oară cu prilejul Jocurilor olimpice din 1936, ștafeta a fost repetată ca o tradiție la Jocurile olimpice de la Londra în 1948, apoi cu prilejul celor de la Helsinki din 1952 și din 1956, de la Melbourne.

Pentru a ajunge la sărbătoarea de inaugurare a Jocurilor olimpice de la Roma, ștafeta cu flacăra olimpică va parcurge anul acesta un drum mai scurt decât cel parcurs de predecesoarele sale. Din Olimp torța va trece prin Patras, Corint și Atena pentru a ajunge la Pireu, și de acolo la Siracusa. În acest moment va începe adevărata cursă a ștafetei: trecând prin Catania, Taormina și Messina, alergătorii vor parcurge locurile cele mai frumoase ale Siciliei. După ce va trece strâmtoarea Messinei, ștafeta va atinge o serie de locuri ale căror nume sînt legate de amintirile antichității. De-a lungul coastei ioniene, din Calabria pînă la

Tarente, orașele pe care le va traversa poartă nume evocatoare. După Reggio, în Calabria, și Capo Spartivento urmează Locri, Caulonia, Soverato, Crotone, Sibari, Siri și Metaponto, nume care vorbesc despre un trecut milenar, care trezesc amintirea evenimentelor istorice, momente ale marilor etape ale civilizației greco-romane.

Stadionul olimpic din Roma așteaptă torța pentru inaugurarea Jocurilor, care va avea loc la 25 august 1960. Flacăra va urma Via Sacra, această cale milenară care începe la Arcul lui Titus și, trecînd pe lângă Templul lui Venus și Roma, traversează ruinele Forului Roman, și apoi urcă colinele Capitoliului. Este ultima parte a drumului ștafetei purtătoare a torței olimpice, care evocă amintiri clasice; după aceea, alergătorii vor merge pe căi care-i vor duce de-a lungul cartierelor moderne la stadionul olimpic. Aci, o sută de mii de spectatori entuziaști vor aștepta momentul măreț în care flacăra olimpică se va aprinde pe tripodul tradițional, dînd semnalul de plecare pentru cele mai importante jocuri sportive din lume.

DE LA ATENA LA MELBOURNE

Primele Jocuri olimpice s-au desfășurat la Atena în 1896. Au participat 13 țări și în total 285 de atleți.

Jocurile olimpice următoare — cele din 1900 și 1904 — nu aduc schimbări importante programului inițial.

Abia în 1904, boxul a fost admis în program; la jocurile din 1908 figurează discipline, ca fotbal, canotaj, hochei pe iară, lupte greco-romane și lupte libere, înot: pe spate, bras, ștafetă 4 x 200 m, scrimă: sabie și probe pe echipe, tenis simplu femei.

Cea de-a II-a ediție a Jocurilor olimpice a avut loc la Paris, cu participarea a 19 țări și a 1.066 de atleți, dintre care șase femei. A III-a ediție a avut loc la Saint Louis în S.U.A., în 1904; au participat 11 țări și 496 de atleți.

La cea de-a IV-a ediție a Jocurilor olimpice moderne de la Londra, în 1908, s-a înregistrat o creștere considerabilă a numărului țărilor participante: 22 de țări și în total 2.059 de atleți.

Cu acest prilej, au participat la probe 36 de femei, reprezentând aproape toate țările prezente la jocuri. Atleții și-au disputat 104 titluri olimpice.

În 1912, la Stockholm, s-au prezentat 28 de țări cu 2.541 de atleți, dintre care 57 de femei.

Cea de-a VI-a ediție a jocurilor, a cărei desfășurare ar fi trebuit să aibă loc la Berlin în 1916, nu s-a mai organizat din cauza primului război mondial.

A VII-a ediție a avut loc la Anvers, în 1920. Au participat 29 de țări cu 2.606 atleți, dintre care 63 de femei.

În 1924, la Paris, s-au organizat pentru a doua oară Jocurile olimpice. Era a VIII-a ediție. Participau 44 de țări, cu 3.092 de atleți, dintre care 136 de femei.

În 1928, capitala Olandei, Amsterdam, a fost orașul celei de-a IX-a ediții a Jocurilor olimpice; au venit din 46 de țări 3.015 participanți, dintre care 244 de femei.

Cea de-a X-a ediție a Jocurilor olimpice a fost organizată la Los Angeles, în S.U.A. Participarea nu atingea nivelul olimpiadelor precedente: numai 37 de țări s-au prezentat, cu 1.408 atleți, dintre care 127 de femei.

Cea de-a XI-a ediție a Jocurilor olimpice a avut loc la Berlin. Numărul țărilor participante era de 49, al atleților — 4.096, dintre care 328 de femei.

Cea de-a XII-a și cea de-a XIII-a ediție a Jocurilor olimpice nu au avut loc din cauza celui de-al doilea război mondial.

Cea de-a XIV-a ediție a Jocurilor olimpice moderne s-a desfășurat la Londra, care trebuia să fie în 1944 orașul celei de-a XIII-a Olimpiade. Jocurile de la Londra s-au bucurat de un foarte mare succes, în ciuda deficiențelor organizatorice. Atmosfera de destindere și de reînnoire a relațiilor internaționale a favorizat aceste jocuri, care aveau loc după o lungă întrerupere.

La Londra au participat 59 de țări, 4.468 de atleți, dintre care 438 de femei.

Cea de-a XV-a ediție a Jocurilor olimpice moderne a avut loc în 1952 la Helsinki, cu participarea a 8.000 de sportivi și reprezentanți ai diverselor organizații naționale. La Helsinki s-au prezentat pentru prima oară în istoria jocurilor reprezentanții Uniunii Sovietice.

Numărul țărilor participante a atins cifra de 69, cu 6.019 atleți, dintre care 479 de femei.

La Melbourne a avut loc cea de-a XVI-a ediție a Jocurilor olimpice, la care au participat 68 de țări, cu 3.539 de atleți, dintre care 353 de femei.

La asamblarea acestui grupaj de materiale au colaborat: Probo Zamagni, din partea Uniunii italiene a sportului popular, Gaston Bondi și Giro Jori, din partea Comitetului sportiv internațional al tineretului de pe lângă F.M.T.D.

Cele patru măsuri ale semnalelor olimpice sînt extrase din „Imnul soarelui” de Pietro Mascagni. Aceste semnale vor marca începutul Jocurilor olimpice din 1960 și vor fi executate cu prilejul fiecărei ceremonii oficiale

SEMNALELE DE GOARNĂ OLIMPICĂ

In preajma JOCURILOR

JOCURILE OLIMPICE

Federația Mondială a Tineretului Democrat a scos în mai multe mii de exemplare, cu prilejul Jocurilor olimpice de la Roma, această frumoasă insignă.

În diverse țări, federațiile sportive acordă asemenea insigne acelor care participă la concursuri ce se desfășoară în mod special în cinstea Jocurilor olimpice de la Roma.

Ar fi greu chiar pentru un matematician să calculeze numărul cuvintelor care au fost pronunțate sau scrise despre Jocurile olimpice. Ziaristii sportivi citează mai ales fraza întemeietorului Jocurilor olimpice moderne, Coubertin: „La Jocurile olimpice nu victoria, ci participarea este cea care contează”.

Cu tot respectul pe care-l port întemeietorului Jocurilor olimpice moderne, aveam întotdeauna impresia că această profesiune de credință este puțin prea abstractă și purificată. Ar fi mult mai drept să spunem ceva în acest gen: „La Jocurile olimpice nu victoria în sine contează, ci mai ales felul în care victoria este câștigată”.

După părerea mea, unul din lucrurile cele mai importante care fac din Jocurile olimpice ceea ce sînt îl reprezintă felul în care victoria este câștigată la aceste competiții. Jocurile olimpice au putut să-și dobîndească importanța lor pentru că reunesc pe cei mai buni sportivi ai lumii și le dau prilejul să-și măsoare forțele. Dar, cu siguranță, natura competiției este cea care contează. Ea trebuie să fie, într-un cuvînt, *olimpic*.

Se înțeleg mai bine cînd...

...această calitate a Jocurilor olimpice este strîns legată de atracția puternică și trainică pe care ele o exercită asupra tuturor sportivilor și sportivelor din lume; datorită acestei atracții, Jocurile olimpice constituie un mijloc minunat pentru a întări prietenia între sportivi, tineri și popoare, în general. Tinerii se înțeleg mai bine dacă, în aceeași zi, urmăresc în toate țările, cu o atenție pasionată, același concurs, sperînd în victoria diferiților campioni; la sfîrșit ei salută cu același entuziasm pe câștigător, pe cel care s-a distins în această zi și la această oră, ca cel mai bun atlet, gimnast sau scrimer al lumii întregi.

Adunarea sportivilor din toate țările lumii nu garantează, cu toate acestea, numai prin ea, spiritul general de prietenie. Divergențele politicii internaționale adesea au irupt și în arena competițiilor sportive. Avem un exemplu din acest an de felul în care influențele străine asupra spiritului de prietenie sportivă pot interveni făcînd să se clatine flacăra olímpică, simbol al păcii și prieteniei. Înainte de începerea Jocurilor olimpice de iarnă, în februarie, la Squaw Valley, Departamentul de stat al S.U.A. l-a împiedicat pe ziaristii sportivi ai R.D. Germane să asiste la competiții.

Motivul oficial era: publicității sportive germani să nu aducă o notă politică neconvenabilă în ambianța prietenească a acestei competiții! Departamentul de stat omite, din nenorocire, să precizeze natura acestui „pericol”... În realitate, părerea unei mari părți a opiniei publice din S.U.A. și din alte țări este că aceasta reprezintă un fel de replică a Departamentului de stat dată Comitetului olímpic internațional în fața insistențelor acestuia din urmă, care cere participarea Chinei populare la Jocurile olimpice. Ziarul englez „The Observer” comenta astfel acest eveniment: „În ciuda faptului că un american, d-l Avery Brundage, antreprenor de construcții, milionar binecunoscut, este cel care prezidează, ne îndoim foarte mult că americanii au înțeles vreodată ceea ce sînt Jocurile olimpice”.

Acest comentariu al ziarului „The Observer” este ușor de înțeles, dar este în același timp nedrept, căci atleții și suporterii din Statele Unite știu fără îndoială foarte bine ce sînt Jocurile olimpice și ceea ce înseamnă ele. Dacă n-ar fi așa, jocurile ar fi incapabile să se ridice deasupra nivelului unor asemenea „îmixțiuni politice rușinoase” ca cea a De-

partamentului de stat. Căci, în definitiv, concursurile de la Squaw Valley sînt considerate Jocurile olimpice de iarnă cele mai reușite dintre toate cele care au avut loc pînă acum.

Un erou olímpic: Jessie Owens

Primele Jocuri olimpice de care îmi amintesc erau într-adevăr încărcate cu „problemele politice” (de pildă Jocurile olimpice organizate în 1936 la Berlin). Hitler nu a precupețit nici cheltuielile, nici propaganda pentru a asigura triumful „ideilor” naziste. El a pus să se construiască un stadion uriaș, în care încăpeau 100.000 de spectatori. Fîhrerul a catadicsit să apară în persoană la jocuri pentru a asista la „victoria arienilor”. Din nefericire pentru el, eroii acestor Jocuri olimpice erau foarte puțin „arieni”: negrul american Jessie Owens participase la patru concursuri pe care le-a câștigat, stabilind pentru fiecare cîte un nou record olímpic. Și dacă hitleriștii au fost furioși, evenimentul a trezit entuziasm în lumea întreagă. Triumful îndelung pregătit și așteptat al „rasei dominante” a eșuat din cauza unui atlet de statură mică, tăcut și de culoare, al Statelor Unite. Cu toții ne-am bucurat de victoria lui Owens, căci ea fusese o victorie politică — și nu cred că ea a adus cel mai mic prejudiciu spiritului olímpic, din contră, n-a făcut decît să-l întărească.

Dar numele și triumful lui Jessie Owens ne reamintesc una din problemele cele mai grave ale viitoarelor Jocuri olimpice. Ce fel de echipă va prezenta Uniunea Sud-africană la Roma? De fapt, istoria pozițiilor succesive ale Comitetului olímpic internațional în favoarea Uniunii Sud-africane arată clar cît este de ușor să-l influențezi pe unii din membrii lui prin tabuul chestiunilor „politice”.

Chestiuni politice?

Chiar și Congresul din anul trecut al Comitetului olímpic internațional, congres la care Uniunea Sovietică și alte țări au acuzat Comitetul olímpic sud-african că admite discriminarea rasială, a evitat să acționeze, mulțumindu-se să pună sud-africanilor o întrebare asupra principiilor de selecție a echipei olimpice. Majoritatea congresului și-a exprimat încrederea în Comitetul sud-african și a acceptat cuvîntul lui Reginald Howey, reprezentantul Uniunii Sud-africane la congres, care a dat asigurarea că în țara sa nu există nici o discriminare rasială și că fiecare atlet al Africii de Sud ar avea posibilitatea să se califice pentru a face parte din lotul olímpic doar cu singura condiție ca performanțele sale să atingă nivelul cerut...

De atunci, Comitetul olímpic internațional a făcut un pas considerabil înainte și i-a prevenit pe sud-africani că nu vor putea fi admiși la Jocurile olimpice decît dacă echipa este compusă în conformitate cu Charta olímpică (adică fără deosebire de rasă, culoare sau religie).

Iată una din chestiunile politice, de prim ordin, inseparabilă de activitatea sportivă; importanța ei depășește cu mult cea a respectării Chartei olimpice; este vorba într-adevăr de o condamnare unanimă de către cercurile sportive ale lumii întregi a politicii de segregare rasială, practică de păturile dominante din Uniunea Sud-africană.

Sîntem convinși că această pătură conducătoare sud-africană va încerca să întoarcă luarea de poziție a Comitetului olímpic internațional, pretextînd probabil că nici un negru african n-a reușit să atingă performanța cerută. Cu siguranță că se vor ridica voci pentru a face să fie uitat avertismentul Comitetului olímpic internațional și să se împie-

OLIMPICE

dice excluderea sud-africanilor de la Jocurile olimpice, sub pretextul că ar fi o imixtiune a politicii în activitatea pur sportivă a Comitetului Jocurilor olimpice. Acest argument ar fi fost poate luat în seamă înaintea evenimentelor de la Sharpeville. Dar azi ar mai avea valoare? Nu cred. Marea majoritate a sportivilor din lume vor refuza probabil să-i admită pe rasiștii sud-africani la Jocurile olimpice.

Sportul, una din activitățile umane cele mai fundamentale, va fi deci în măsură să contribuie la atacul împotriva uneia din formele de degradare a omului: discriminarea rasială.

Comitetul olimpic internațional în întârziere

Comitetul olimpic internațional dovedește în unele cazuri că este cu mult înapoi față de epoca noastră. Astfel, de exemplu, în cazul R.P.D. Coreene ori al R.D. Germane.

Timp de câțiva ani, Comitetul olimpic internațional a refuzat pur și simplu să recunoască și să admită la Jocurile olimpice aceste două țări. De atunci, un oarecare progres a fost realizat în ceea ce privește R.D. Germană, în timp ce R.P.D. Coreeană rămâne încă exclusă.

Comitetul olimpic al Germaniei Federale, imitând exemplul guvernului lui Adenauer, a revendicat dreptul de a reprezenta singur întreaga Germanie, inclusiv R.D. Germană. În acel timp, Comitetul olimpic al Germaniei de vest a reușit să impună o asemenea atitudine Comitetului olimpic internațional. Azi, ca și în 1956 sau la Squaw Valley, Comitețele olimpice din Germania de est și de vest se pregătesc să trimită o delegație comună la Jocurile olimpice de la Roma. Cu toate intervențiile și provocările încăpăținate ale unui sportmen într-adevăr „politic”, dl Adenauer, putem fi siguri că înșiși sportivii germani se vor înțelege cu ușurință asupra tuturor problemelor majore și se vor face remarcăți la Roma.

Adevărata problemă nu este aceasta; nu se

poate nega că cele două state germane există, că există R.D. Germană și R.F. Germană. Comitetul olimpic al fiecăruia din aceste două state ar trebui să fie recunoscut și fiecare stat autorizat să participe la Jocurile olimpice cu o echipă separată. Federații internaționale ale diverselor ramuri sportive au recunoscut deja această stare de fapt și au acceptat adeziunea federațiilor din fiecare din cele două state.

O astfel de atitudine ar fi cu totul conformă dispozițiilor Chartei olimpice, care declară că pot adera toate comitețele naționale ce „controlează toate activitățile olimpice în interiorul statelor în chestiune”. Or, nu se poate contesta că Comitetul olimpic al R.D.G. controlează efectiv toate activitățile acestui stat în ceea ce privește Jocurile olimpice.

Dar Comitetul olimpic internațional insistă asupra faptului că nu poate să participe la Jocurile olimpice decât o singură echipă germană, ceea ce ținde implicit să se facă acceptat punctul de vedere al lui Adenauer. Iată încă o dată o problemă politică strins legată de sport și care cere, cum s-a întâmplat în cazul Africii de Sud, o luptă tenace pentru revizuirea atitudinii cu totul eronate a Comitetului olimpic internațional.

Dar dacă simțim cea mai vie simpatie pentru cauza sportivilor din R.D. Germană, ce să mai spunem de cauza R.P.D. Coreene? În momentul în care redactez acest articol, Comitetul olimpic internațional n-a ținut încă o sesiune după răsturnarea lui Li Sin Man. Ceea ce înseamnă că punctul de vedere oficial al comitetului nu s-a schimbat și că nu recunoaște decât Comitetul olimpic al Coreei de sud. Sportivii din R.P.D. Coreeană, dornici să participe la Jocurile olimpice, n-ar avea decât să se alăture echipei selecționate de către Comitetul olimpic sud-coreean.

Cu toate acestea, cred că o asemenea decizie n-ar fi valabilă mult timp. Singura întrebare care se pune este aceasta: care va fi primul care o va schimba? Va fi Comitetul olimpic internațional sau poporul coreean?

CHARLY COUTS

Comitetul sportiv
internațional
al tineretului
de pe lângă
F.M.T.D.

Comitetul Executiv al F.M.T.D., întrunit în luna martie anul acesta la Conakry, a hotărât să creeze Comitetul sportiv internațional al tineretului (C.S.I.T.), organism de lucru autonom pe lângă F.M.T.D., având sarcina de a favoriza schimbulurile sportive, de a incuraja răspindirea sportului în rindurile maselor de tineri, în spiritul cooperării, al prieteniei și al păcii, propriu tuturor manifestărilor F.M.T.D. și în general organizațiilor sportive.

Este de bun augur faptul că crearea C.S.I.T. coincide cu un climat de mare interes pentru sport, acela al pregătirii Jocurilor olimpice de la Roma, a căror torță va face să iasă la lumină marile sarcini ale sportului internațional.

C.S.I.T. își propune să acționeze împreună cu toate organismele naționale și internaționale pentru ca tineretul din lumea întreagă să obțină dreptul la practicarea sportului.

Comitetul își propune, pe de altă parte, să ajute organizațiile membre mai puțin favorizate, îndeosebi din țările Africii și din țările de curînd eliberate, dînd imbold solidarității ce trebuie manifestate față de ele, oferind premii organizațiilor și manifestărilor cu caracter regional, național și internațional, organizînd acțiuni proprii de masă, de calitate, de practică sportivă și de studiu, ca seminarii, cursuri tehnice, adunări internaționale.

C.S.I.T. are propria sa conducere și programul său anual la care pot participa organizațiile membre și alte organizații.

C.S.I.T. nu concurează activitatea C.I.O. și nici a federațiilor internaționale, ale căror autoritate, funcții și utilitate le recunoaște.

El nu vrea nici să fie un instrument de sciziune, ci, dimpotrivă, de unire, prin respectarea activității, autonomiei și principiilor de care fiecare organizație este pe drept cuvînt mîndră.

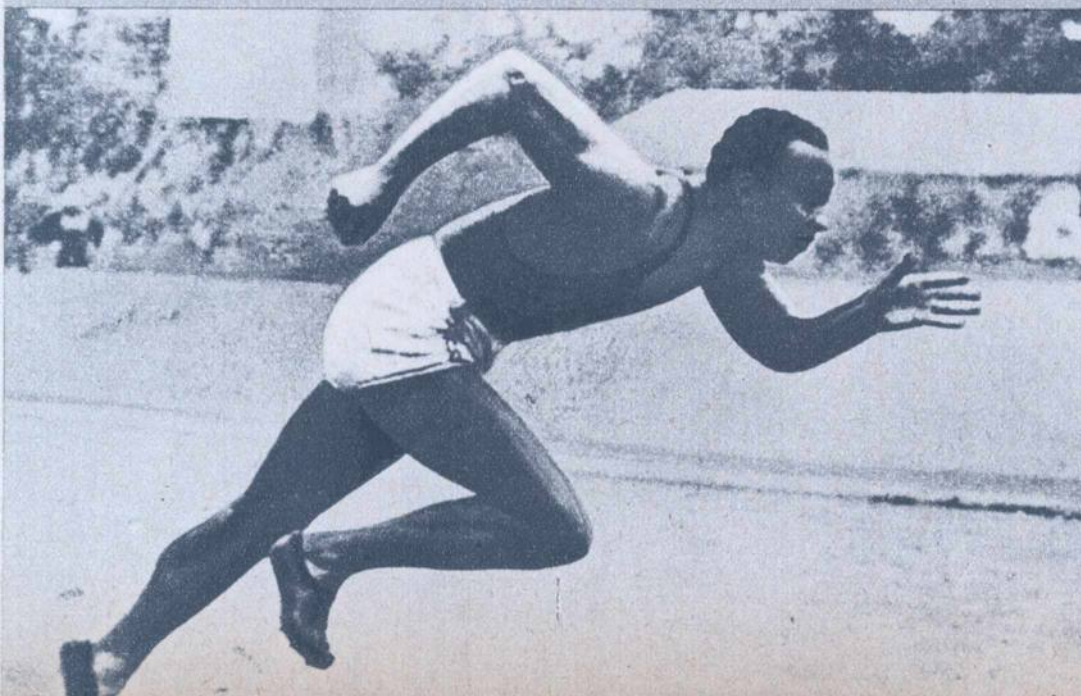
Datorită funcțiilor sale și avînd idealuri nobile, C.S.I.T. este deschis celor mai numeroase adziuni: vor putea adera la C.S.I.T. organizațiile sportive specializate, secțiile sportive, organizațiile de tineret, sindicale, studențești, profesionale, naționale sau internaționale, membre sau nemembre ale F.M.T.D. De fapt C.S.I.T. va stipula acorduri bilaterale cu organizațiile care doresc, în scopul cooperării, în vederea popularizării sportului în rindurile tinerilor din lumea întreagă.

GIRO JORI

LUI HITLER I-A FOST FRICĂ DE EL

Jessie Owens a dominat Jocurile olimpice de la Berlin din 1936. El a câștigat patru medalii de aur. Cînd Owens s-a urcat la tribună pentru a primi trofeele, Hitler, bestia rasială instalată cancelar al Reichului, a părăsit tribuna pentru ca să nu-i strîngă mîna atletului negru.

ÎNOTĂTORII AUSTRALIENI VOR SA TRIUMFE LA ROMA

Tinerile înotătoare și tinerii înotători australieni sînt hotărîți să cîștige la Jocurile olimpice din anul acesta de la Roma. La ultimele Jocuri olimpice, în 1956, la Melbourne, australienii au cîștigat 8 medalii de aur, în cele 14 probe disputate; judecînd după performanțele lor actuale, ei ar putea să dobîndească victoria în 13 probe.

În urma campionatului național al Australiei, un lot de 28 de înotători și 4 săritori a fost selecționat pentru Jocurile olimpice de la Roma. Înotătorii australieni au terminat antrenamentul de vară, în timp ce concurenții europeni au încă în fața lor concursurile de campionat, unde contează să obțină mai multe recorduri.

În luna iunie, înotătorii australieni s-au deplasat la Townsville, în Australia de nord, pentru ultimele antrenamente înaintea Jocurilor olimpice. Lotul australian de natație ce va participa la Jocurile olimpice de la Roma este cea mai mare, mai tînără și mai strălucitoare echipă selecționată vreodată pentru un concurs desfășurat peste ocean.

Pentru că noul regulament al Jocurilor olimpice nu permite participarea decît a doi concurenți din fiecare țară la cîte o probă, este foarte probabil ca unii înotători care au atins performanțe mai bune decît oricare alții din lume, în afară de australieni, să fie eliminați.

VÎRSTA MEDIE: 18 ANI

Selecționata australiană de natație și de sărituri cuprinde 19 bărbați și 13 femei. Vîrsta lor medie este de 18 ani. Sînt în echipă doi tineri campioni de 14 ani și trei de 15 ani. Cei mai „bătrîni” sînt în vîrstă de 24 de ani.

Unul din ei, campionul olimpic Barry Holmes, a participat la al VI-lea Festival Mondial al Tineretului de la Moscova.

Șapte membri ai echipei olimpice, John și Ilsa Konrads, Terry Gathercole, John Devitt, Nevele Haynes, Dawn Fraser și Rosemary Lassig, dețin în total 25 de recorduri mondiale.

Dawn Fraser și John Konrads, considerați ca aspiranții cei mai siguri la medalia de aur cu ocazia viitoarelor Jocuri olimpice, și-au îmbunătățit atît de mult performanțele după Jocurile din 1956, încît au cucerit în 4 ani 48 de noi recorduri mondiale, din care Dawn a stabilit 22 și John 26.

În cursul ultimelor campionate australiene, Dawn Fraser a demonstrat în rîstimpul unei singure serii că ea este o înotătoare de clasă excepțională.

Această tînără de 22 de ani a început nu de mult să participe la concursurile de natație prin bras fluture, dar ea a stabilit deja pentru distanța de 110 yarzi recordul mondial de 1' și 10,8 sec., ameliorînd cu 4" recordul precedent deținut de americanca Betty Collins.

PROMISIUNEA LUI DAWN

În mai puțin de o oră, Dawn Fraser s-a reințors la piscină, pentru a realiza 110 yarzi înot liber în timpul excepțional de 60,2 sec., ameliorînd cu 1 sec. propriul său record australian (și mondial la 100 m) și cu 1,2 sec. recordurile australian și mondial, deținute de asemenea de ea la 110 yarzi.

Experții în natație consideră că recordul de 60,2 sec. înot liber la 110 yarzi este cea mai bună performanță sportivă pe care a atins-o vreodată o femeie.

Dacă această probă avea loc într-un bazin etalonat în metri și nu în yarzi, Dawn Fraser ar fi fost prima femeie care ar fi parcurs distanța în mai puțin de 1 minut, căci recordul ei la 110 yarzi corespunde timpului excepțional de 59,7 sec. la 100 m. La Roma ea va obține fără îndoială un timp sub limita de un minut.

După părerea antrenorului ei, Harry Gallagher, „secretul” succeselor Dawnei Fraser rezidă în forța extraordinară a inimii sale și a plămînilor.

Gallagher este de părere că metoda științifică este un factor de primă importanță în antre-

Iată-o pe celebra înotătoare australiană Dawn Fraser

TOATE RECORDURILE OLIMPICE

Revista „Tineretul lumii” are marea bucurie de a vă prezenta tabloul complet al campionilor olimpici de la Melbourne. Publicăm de asemenea și numele cîștigătorilor din 1896, data primei Olimpiade moderne.

Pentru unele probe, data la care ne referim nu este 1896, ci o dată ulterioară. Aceasta se explică prin faptul că proba respectivă nu a fost înscrisă decît mai tîrziu în programul Jocurilor olimpice.

ATLETISM

BĂRBAȚI

100 m	1896 Burke (S.U.A.) 12" 0
	1956 Morrow (S.U.A.) 10" 5
200 m	1900 Tewksbury (S.U.A.) 22" 2
	1956 Morrow (S.U.A.) 20" 6
400 m	1896 Burke (S.U.A.) 54" 2
	1956 Jenkins (S.U.A.) 46" 7
800 m	1896 Flack (Australia) 2'11" 0
	1956 Courtney (S.U.A.) 1'47" 7
1.500 m	1896 Flack (Australia) 4'33" 2
	1956 Delaney (Irlanda) 3'41" 2
5.000 m	1912 Kolehmainen (Finlanda) 14'36" 6
	1956 Kut (U.R.S.S.) 13'39" 6
10.000 m	1912 Kolehmainen (Finlanda) 31'20" 8
	1956 Kut (U.R.S.S.) 28'45" 6
4x100 m	1912 Anglia 42" 4
	1956 S.U.A. 39" 5
4x400 m	1908 S.U.A. 3'29" 4
	1956 S.U.A. 3'04" 7

Maraton	1896 Louis (Grecia) 2 h 58'50" (mai puțin de 40 km)
	1956 Mimoun (Franța) 2 h 25' 00"
110 m garduri	1896 Curtis (S.U.A.) 17" 6
	1956 Calhoun (S.U.A.) 13" 5
400 m garduri	1900 Tewksbury (S.U.A.) 57" 6
	1956 Davis (S.U.A.) 50" 1
3.000 m obstacole	1900 Orton (S.U.A.) 7'34" 4 (2.500m)
	1956 Brasher (Anglia) 8'41" 2
20 km marș	1956 Spirin (U.R.S.S.) 1 h 31'27"
50 km marș	1932 Green (Anglia) 4 h 50'10" 0
	1956 Read (Noua Zeelandă) 4 h 30'42" 8
10 km marș	1912 Goulding (Canada) 46'28" 4
	1952 Mikaelsson (Suedia) 45'02" 8
Săritura în înălțime	1896 Clark (S.U.A.) 1,81 m
	1956 Dumas (S.U.A.) 2,12 m
Săritura în lungime	1896 Clark (S.U.A.) 6,35 m
	1956 Bell (S.U.A.) 7,83 m
Săritura cu prăjină	1896 Hoyt (S.U.A.) 3,30 m
	1956 Richards (S.U.A.) 4,56 m
Triplu salt	1896 Conolly (S.U.A.) 13,71 m
	1956 Da Silva (Brazilia) 16,35 m
Aruncarea discului	1896 Garrett (S.U.A.) 29,15 m
	1956 Oerter (S.U.A.) 56,36 m
Aruncarea greutății	1896 Garrett (S.U.A.) 11,22 m
	1956 P. O'Brien (S.U.A.) 18,57 m
Aruncarea suliței	1908 Lemming (Suedia) 54,83 m
	1956 Danielsen (Norvegia) 85,71 m
Aruncarea ciocanului	1900 Flanagan (S.U.A.) 49,73 m
	1956 Conolly (S.U.A.) 63,19 m

Decathlon	1912 Wieslander (Suedia) 7.724,49 puncte
	1956 Campbell (S.U.A.) 7.937 puncte

FEMEII

100 m	1928 Robinson (S.U.A.) 12" 2
	1956 Cuthbert (Australia) 11" 5
200 m	1948 Blankers — Koen (Olanda) 24" 4
	1956 Cuthbert (Australia) 23" 4
80 m garduri	1932 Didrikson (S.U.A.) 11" 7
	1956 S. Strickland (Australia) 10" 7
4x100 m	1928 Canada 48" 4
	1956 Australia 44" 5
Săritura în lungime	1948 Gyarmati (Ungaria) 5,695 m
	1956 Krzesinska (Polonia) 6,35 m
Săritura în înălțime	1928 Catherwood (Canada) 1,59 m
	1956 Mc Daniel (S.U.A.) 1,76 m
Aruncarea greutății	1948 Ostermeyer (Franța) 13,75 m
	1956 Tișklevici (U.R.S.S.) 16,59 m
Aruncarea suliței	1932 Didrikson (S.U.A.) 43,68 m
	1956 Jaunzeme (U.R.S.S.) 53,40 m
Aruncarea discului	1928 Konopacka (Polonia) 39,62 m
	1956 Fikotova (Cehoslovacia) 53,09 m
FOITBAL	1912 Anglia
	1956 U.R.S.S.

CANOE-CAIAC

BĂRBAȚI

Canoe simplu 1.000 m	1924 Nurse (Canada)
	1956 Rottman (România) 5'05" 3

Canoe dublu 1.000 m	1936 Cehoslovacia 4'50" 1
	1956 România 4'47" 4

Canoe simplu 10.000 m	1948 F. Capek (Cehoslovacia) 62'05" 2
	1956 Rottman (România) 56'41" 0

Canoe dublu 10.000 m	1936 Cehoslovacia 50'33" 5
	1956 U.R.S.S. 54'02" 4

Caiac simplu 10.000 m	1936 Krebs (Germania) 46'01" 6
	1956 Fredriksson (Suedia) 47'43" 4

Caiac simplu 1.000 m	1936 Hradetzky (Austria) 4'22" 9
	1956 Fredriksson (Suedia) 4'12" 8

Caiac dublu 1.000 m	1924 S.U.A.
	1956 Germania 3'49" 6

Caiac dublu 10.000 m	1936 Germania 41'45" 0
	1956 Ungaria 43'37" 0

FEMEII

Caiac simplu 500 m	1948 Hoff (Danemarca) 2'31" 9
	1956 Dementieva (U.R.S.S.) 2'18" 9

CANOTAJ ACADEMIC

Schif simplu	1900 Barrelet (Franța) 7'35" 6
	1956 Ivanov (U.R.S.S.) 8'02" 5

Schif doi fără cîrmaci	1908 Anglia 9'41" 0
	1956 S.U.A. 7'55" 4

Schif doi cu cîrmaci	1900 Olanda 7'34" 2
	1956 S.U.A. 8'26" 1

Schif dublu vîsle	1904 S.U.A. 10'03" 3
	1956 U.R.S.S. 7'24" 0

Schif patru cu cîrmaci	1904 Germania — prima finală
	Franța — a II-a finală
	1956 Italia 7'19" 4

amentul înnotătorilor. De exemplu, el examinează cu regularitate pulsațiile cardiace, capacitatea plămânilor și flexibilitatea pumnilor și articulațiilor Dawnei Fraser. „Problema cea mai surprinzătoare — spune el — este că pulsațiile inimii Dawnei Fraser sînt mai lente ca ale oricărui alt sportiv”.

De fapt la o femeie mijlocie, bătăile inimii se ridică pînă la 65—70 pe minut, în timp ce la Dawn Fraser ele nu reprezintă decît 42—44 pe minut.

Dintre bărbații sportivi, Paavo Nurmi, celebrul alergător de fond finlandez, avea cele mai lente pulsații pe care le-am observat vreodată: 36 pe minut. Și mulți alți atleți celebri au pulsațiile inimii remarcabil de lente, ceea ce indică faptul că mușchiul cardiac este atît de puternic încît el pompează cu un minimum de efort o cantitate suficientă de sînge în vasele sanguine.

Capacitatea plămânilor Dawnei Fraser depășește de asemenea capacitatea normală, fiind aproximativ cu 10% superioară celor medii. Ceea ce înseamnă că ea respiră cu fiecare suflu mai mult oxigen decît rivalele sale, și aceasta constituie un avantaj decisiv pentru ea.

UN TIMP FANTASTIC

Desigur că Dawnei Fraser îi revine „partea leului” din lista recordurilor australiene de natație, dar și alți înnotători și înnotătoare au adus de asemenea o contribuție remarcabilă.

John Konrads a realizat un timp fantastic pentru distanța de un sfert de milă: el a parcurs primii 110 din cei 440 yarzi în mai puțin de un minut și a întrecut la 400 m înot liber recordul mondial deținut de înnotătorul japonez Yamanaka.

Recordul, care pare într-adevăr o greșeală tipografică la prima vedere, este cel stabilit de John Konrads la 1.650 yarzi sau 1.500 m înot liber. Konrads și-a ameliorat propriul său record mondial cu 17,7 sec., realizînd 17 minute, 11 sec. În general, Yamanaka este considerat ca rivalul cel mai serios al lui John Konrads. Or, nimic nu dovedește mai bine distanța care îl separă pe campionul australian decît faptul că japonezul n-a reușit încă niciodată să parcurgă cei 1.500 de metri în 18 minute.

MOVIS MOTEN
(Sidney)

SPERĂ SĂ CÎȘTIGE ÎN PROBA DE 1.500 m LA JOCURILE OLIMPICE DE LA ROMA

Apropierea Jocurilor olimpice i-a îndemnat pe atleții din R.P.U. să-și înzecească eforturile. Atletismul maghiar are desigur punctele lui slabe și punctele lui tari. Dar de fapt aceste puncte tari sau slabe nu sînt mereu aceleași.

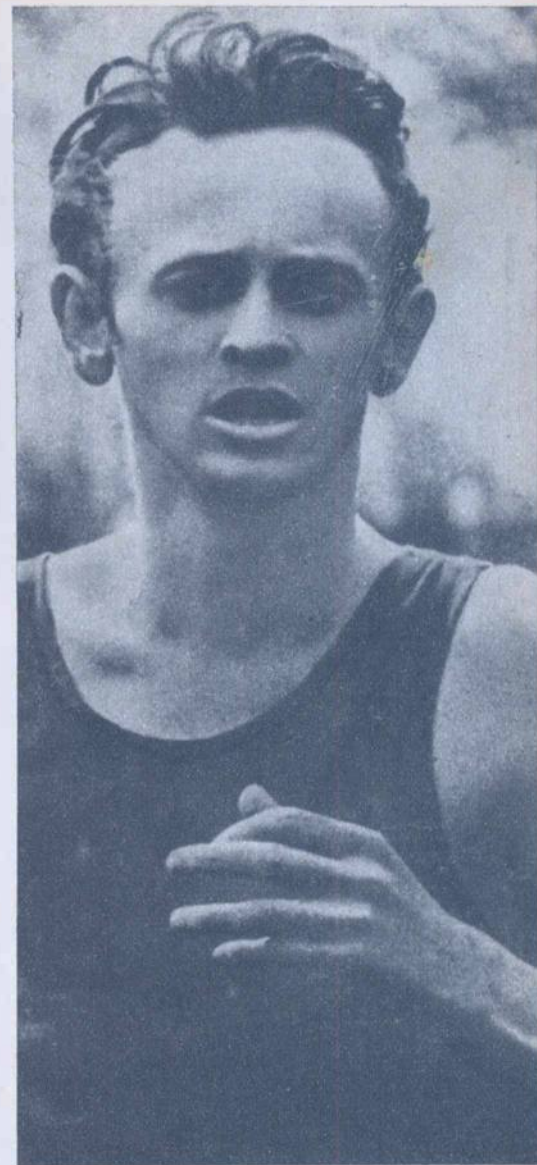
60 m pentru József Szécsényi?

La probele de aruncare s-au înregistrat în 1959 cele mai bune rezultate ale noastre. Toate recordurile Ungariei la greutate, disc, suliță și ciocan au fost doborîte, și media performanțelor sportivilor noștri de frunte s-a îmbunătățit de asemenea. Atletul József Szécsényi a îmbunătățit de 4 ori recordul țării la disc și cîtva timp a fost chiar recordmen al Europei. Numai polonezul Piatkowski a reușit aruncări mai bune decît ale lui. Clasificat al doilea în lume în 1959, deținînd cu 59,03 m recordul Ungariei și dovedind mereu o formă aproape egală, József Szécsényi va fi poate primul care va face ca discul lui să treacă cerul „magic” de 60 m. După el, Ferenc Klics, aruncînd discul la 54 m, continuă să fie unul din cei mai buni din Europa. Kövescedi progesează și el.

Un record care a fost întrecut de șase ori

La aruncarea greutății se știe că în prezent domină americanii. Dar, în Europa, maghiarii au obținut cele mai bune rezultate. În 1958 doream mult un atlet care să poată arunca sfera de fontă la mai mult de 17 m, și iată că în 1959 un progres brusc ne-a dat aruncători la mai

(Continuare în pag. 24)

TOATE RECORDURILE OLIMPICE

Schif patru fără cârmaci

1904 S.U.A. 9'53"8
1956 Canada 7'08"8

Schif opt cu cârmaci

1900 S.U.A. 6'09"8
1956 S.U.A. 6'35"2

CICLISM

Viteză 1.000 m

1900 Taillanpier (Franța) 2'16"0
1956 Rousseau (Franța)

Viteză 2.000 m

1896 Masson (Franța) 4'56"2

1.000 m contra cronometru

1896 Masson (Franța) 24"0 (333,33 m)
1956 Faggin (Italia) 1'09"8

Tandem 2.000 m

1908 Franța
1956 Australia

Fond individual

1896 (87 km) Konstandinidis (Grecia) 3 h 22'31"0

1956 (187,731 km) Baldini (Italia) 5 h 21'17"0

Fond (pe echipe)

1912 Suedia 44 h 35'33"6 (4 alergători)
1956 Franța 16 h 10'36"2 (3 alergători)

Urmărire pe echipe

1908 (1.810 km) Anglia 2'18"6
1956 (4 km) Italia 4'37"4

GIMNASTICĂ

BĂRBAȚI

Individual compus

1900 Sandras (Franța) 320 puncte
1956 Ciukarin (U.R.S.S.) 114,25 puncte

Clasament pe echipe

1904 Germania 438 puncte
1956 U.R.S.S. 568,25 puncte

Paralele

1896 A. Flatow (Germania)
1956 Ciukarin (U.R.S.S.) 19,20 puncte

Cal

1896 Schuman (Germania)
1956 Muratov (U.R.S.S.) și Bantz (Germania) 18,85 puncte

Cal cu mînere

1896 Zutter (Elveția)
1956 Șahlin (U.R.S.S.) 19,25 puncte

Sol

1936 Miez (Elveția) 18,67 puncte
1956 Muratov (U.R.S.S.) 19,20 puncte

Bară

1896 Weingärten (Germania)
1956 Ono (Japonia) 19,60 puncte

Inele

1896 Mitropoulos (Grecia)
1956 Azarian (U.R.S.S.) 19,35 puncte

FEMEI

Clasament pe echipe

1928 Olanda 316,75 puncte
1956 U.R.S.S. 444,80 puncte

Individual compus

1952 Gorohovskaia (U.R.S.S.) 76,78 puncte

1956 Latinina (U. R. S. S.) 74,933 puncte

Sărituri

1952 Kalintuk (U. R. S. S.) 19,20 puncte

1956 Latinina (U. R. S. S.) 18,833 puncte

Paralele inegale

1952 Korondi (Ungaria) 19,40 puncte
1956 Keleti (Ungaria) 18,966 puncte

Bîrnă

1952 Botșarova (U. R. S. S.) 19,22 puncte

1956 Keleti (Ungaria) 18,799 puncte

Sol

1952 Keleti (Ungaria) 19,36 puncte
1956 Keleti (Ungaria) și Latinina (U.R.S.S.) 18,732 puncte

Ausanblu

1952 Suedia 74,20 puncte
1956 Ungaria 75,20 puncte

HOCHEI PE IARBĂ

1908 Anglia
1956 India

LUPTA CLASICE

Categoria muscă

1948 Lombardi (Italia)
1956 Sololiev (U.R.S.S.)

Categoria cocos

1924 Puttsepp (Estonia)
1956 Virupaev (U.R.S.S.)

Categoria pană

1920 Friman (Finlanda)
1956 Makinen (Finlanda)

Categoria ușoară

1908 Porro (Italia)
1956 Lehtonen (Finlanda)

Categoria semimijlocie

1932 Johansson (Suedia)
1956 Bayrak (Turcia)

Categoria mijlocie

1908 Martensson (Suedia)
1956 Kartozla (U.R.S.S.)

Categoria semigrea

1908 Weckmann (Finlanda)
1956 Nikolaeov (U.R.S.S.)

Categoria grea

1896 Schuman (Germania)
1956 Parfenov (U.R.S.S.)

LUPTA LIBERE

Categoria muscă

1948 Vütala (Finlanda)
1956 Ciaikalamanidze (U.R.S.S.)

Categoria cocos

1908 Mehnert (S.U.A.)
1956 Dagistanli (Turcia)

Categoria pană

1904 Bradhaw (S.U.A.)
1956 Sasahara (Japonia)

Categoria ușoară

1904 Roehm (S.U.A.)
1956 Habibi (Iran)

Categoria semimijlocie

1904 Erikson (S.U.A.)
1956 Ikeda (Japonia)

Categoria mijlocie

1908 Bacon (Anglia)
1956 Nikolov (Bulgaria)

Categoria semigrea

1920 Larsson (Suedia)
1956 Takhati (Iran)

Categoria grea

1904 Hansen (S.U.A.)
1956 Kaplan (Turcia)

NATAȚIE

BĂRBAȚI

100 m liber

1896 Hayos (Ungaria) 1'22"2
1956 Henricks (Austria) 55"4

400 m liber

1896 Neumann (Austria) 8'12"6
1956 Rose (Australia) 4'27"3

1.500 m liber

1896 Hayos (Ungaria) 18'22"2
1956 Rose (Australia) 17'58"9

100 m spate

1900 Hoppenberg (Germania) 2'47"0
1956 Theile (Australia) 1'02"2

200 m bras

1908 Holman (Anglia) 3'09"2
1956 Furukawa (Japonia) 2'34"7

200 m plutu

1956 Yorzyk (S.U.A.) 2'19"3

4×200 m

1908 Anglia 10'55"6
1956 Australia 8'23"6

Sărituri de la trambulină

1908 Zurner (Germania) 85,5 puncte
1956 Clothworthy (S.U.A.) 159,56 puncte

Sărituri de la turn

1904 Sheldon (S.U.A.)
1956 Capilla (Mexic) 152,44 puncte

FEMEI

100 m liber

1912 Durack (Australia) 1'22"2
1956 Fraser (Australia) 1'02"2

(Continuare în pag. 24)

mult de 18 m. Vilmos Varjú a fost primul care a trecut cei 17 m; apoi, împreună cu Zsigmond Nagy, întrecându-se unul pe altul, au reușit să doboare pe rând recordul țării de 6 ori. Nagy a fost primul care a aruncat dincolo de 18 m: 18,16 m, dar Varjú, continuând să progreseze, a reușit în curând 18,20 m.

La aruncarea ciocanului, tânărul Zsvoczky a împins recordul Ungariei la 65,72 m, și experții spun că este încă departe de tot ceea ce poate da.

Gergely Kulcsár a îmbunătățit recordul Ungariei la aruncarea suliței: a atins 78,54 m. Ar fi ajuns poate chiar dincolo de 80 m dacă o rană nu l-ar fi împiedicat. După el, 4 atleți: Krasznay, Petőváry, Lukács și Barabás depășesc cu mult 70 m. Și perspectivele sînt cu atît mai încurajatoare cu cît avem un mare număr de juniori ce se bazează pe performanțe care îndreptătesc cele mai frumoase speranțe.

Un candidat la laurii victoriei la 1.500 m?

La alergări progresele nu sînt din păcate tot atît de promițătoare. Sprintul a devenit punctul cel mai slab al atleților maghiari. Laszlo Kiss a alergat 100 m în 10" 3, dar în condiții care au dus la contestație, și mai tîrziu, împreună cu Béla Tóth, a realizat 10" 4; în concursuri internaționale ei au avut rezultate mai puțin bune. Din punct de vedere al viitorului, Parsch promite mai mult la 800 m; de mult timp Szentgáli nu-și mai regăsește forma pe care o avea cînd a devenit campion al Europei. În persoana lui Rózsavölgyi dispunem la 1.500 m de un alergător de clasă mondială și de un candidat la laurii olimpici. În 1959 a fost cel mai bun pe plan mondial; a învins adversarii cei mai vestiți cu un astfel de succes și cu o astfel de superioritate tactică, încît i-a uluit pe experți. A întrecut de 3 ori recordul Ungariei la 1.500 m, ajungînd la 3'38"9; această serie a fost unică în anele acestui an.

Din nou Iharos?

În probele de fond, revenirea în formă a lui Iharos ne-a adus în 1959 cele mai mari bucurii. A parcurs 5.000 m în 13'50" 6 și 10.000 m în 29'31" 8 (după ce a realizat performanțe foarte frumoase la 800 și 1.500 m) și s-a comportat foarte bine în concursuri internaționale. Se va recompensa probabil la Roma de eșecul suferit la Jocurile olimpice din 1956 de la Melbourne.

Deși a atins într-un campionat al Ungariei minunatul rezultat de 13'47" 6 la 5.000 m, ni se pare că micul dar tenacele nostru Jozsef Kovács nu mai este în concursurile internaționale „omul sigur“ care era înainte. I se întîmplă acum să abandoneze și pe distanța lui veche de predilecție: 10.000 m; el a manifestat scăderea de formă cea mai îngrijorătoare. La maraton cel mai bun reprezentant al nostru este încă Jozsef Dobronyi.

În ceea ce privește săriturile, putem să nu fim mulțumiți. Recordurile naționale la săritura cu prăjina și la triplu salt, deși au fost întrecute în 1959, sînt încă departe de performanțele cele mai bune. Situația cea mai neplăcută este totuși cea la săritura în lungime. Veteranul Földessy rămîne cel mai bun în specialitate, dar, în afară de vîrstă, are numeroase neplăceri din cauza unei răniri.

Am lăsat la urmă probele de garduri. Retezar

la 110 m, Lippay și Botár la 400 m fac uneori încă „figură bună“, dar numai uneori. Este adevărat că acești atleți, care domină la noi de mult timp, au atins fără îndoială plafonul lor.

La atletism feminin

Atletismul nostru feminin lasă încă de dorit. În probele de alergare sîntem departe de rezultate într-adevăr valoroase. La sărituri sîntem de asemenea în întîrziere.

La aruncări situația e ceva mai bună. Atleta Judith Bognár a îmbunătățit recordul Ungariei la disc printr-o aruncare de 44,60 m. După ea, tinerele Hegedűs și Bucsány au realizat rezultate foarte bune. La aruncarea greutății aceeași Bognár conduce cu 14,71 m, dar în sezonul trecut n-a reușit să se apropie de recordul ei din 1958. În acest domeniu, notăm totuși prezența cîtorva tinere de viitor, ca îndeosebi Judith Mikus, care a realizat o aruncare de 14,34 m. Situația este asemănătoare la aruncările de suliță, unde după recordmana Kreuzs urmează Mártha Antal, Anikó Balog și cîteva alte tinere care amenință supremația primei.

Acesta este deci bilanțul atletismului maghiar în ajunul Jocurilor olimpice de la Roma. El prezintă semne încurajatoare. Sperăm că atracția pe care o reprezintă laurii olimpici va fi un adevărat stimulent pentru atleții noștri.

LAJOS PÁSZTOR

Minimele cerute pentru calificarea la Jocurile olimpice

100 m: 10" 4	400 m garduri: 52" 5	Suliță: 76,50 m
200 m: 21" 3	3.000 m obstacole: 8'55"	Ciocan: 62,20 m
400 m: 47" 3	Înălțime: 2,05 m	Decatlon: 6.750 puncte
800 m: 1'43" 2	lungime: 7,60 m	Aceste rezultate trebuie să fie obținute între 1 octombrie 1959 și 15 august 1960.
1.500 m: 3'45"	prăjina: 4,40 m	
5.000 m: 14'10"	Triplu salt: 15,60 m	
10.000 m: 29'40"	Greutate: 17 m	
110 m garduri: 14" 4	Disc: 53 m	

TOATE RECORDURILE OLIMPICE

(Urmare din pag. 23)

- 400 m liber
 - 1920 (300 m) Bleibtrey (S. U. A.) 4'34"
 - 1956 Crapp (Australia) 4'54" 6
- 100 m spate
 - 1924 Bauer (S.U.A.) 1'23" 2
 - 1956 Grinham (Anglia) 1'12" 9
- 200 m bras
 - 1924 Morton (Anglia) 3'33" 2
 - 1956 Happe (Germania) 2'53" 1
- 4 x 100 m
 - 1912 Anglia 6'52" 8
 - 1956 Australia 4'17" 1
- Sărituri de la trambulină
 - 1920 Riggis (S.U.A.) 539,9 puncte
 - 1956 McCormick (S.U.A.) 142,36 puncte
- Sărituri de la turn
 - 1912 Johansson (Suedia) 39,9 puncte
 - 1956 McCormick (S.U.A.) 84,85 puncte
- 100 m fluture
 - 1956 Mann (S.U.A.) 1'41" 0

BASCHET

- 1904 S.U.A.
- 1956 S.U.A.

POLO PE APĂ

- 1900 Anglia
- 1956 Ungaria

PENTATLON MODERN

- Individual
 - 1912 Lilliehöök (Suedia) 27 puncte
 - 1956 Hall (Suedia) 48,33 puncte
- Clasament pe echipe
 - 1952 Ungaria 162 puncte
 - 1956 U.R.S.S. 13.645 puncte

BOX

- Categoria muscă
 - 1904 Flinnigan (S.U.A.)
 - 1956 Spinks (Anglia)
- Categoria cocoș
 - 1904 Kirk (S.U.A.)
 - 1956 Behrendt (Germania)

- Categoria pană
 - 1904 Kirk (S.U.A.)
 - 1956 Safronov (U.R.S.S.)
- Categoria semiusoară
 - 1904 Spanger (S.U.A.)
 - 1956 McTaggart (Anglia)
- Categoria ușoară
 - 1952 Adkins (S.U.A.)
 - 1956 Enghlibarian (U.R.S.S.)
- Categoria semimijlocie
 - 1904 Al Young (S.U.A.)
 - 1956 Linca (România)
- Categoria mijlocie mică
 - 1952 Papp (Ungaria)
 - 1956 Papp (Ungaria)
- Categoria mijlocie
 - 1920 Mallin (Anglia)
 - 1956 Sabkov (U.R.S.S.)
- Categoria semigrea
 - 1920 Eagen (S.U.A.)
 - 1956 Boyd (S.U.A.)
- Categoria grea
 - 1904 Berger (S.U.A.)
 - 1956 Rademacher (S.U.A.)

SCRIMĂ

BĂRBAȚI

- Floretă individual
 - 1900 Coste (Franța)
 - 1956 D'Orliola (Franța)
- Floretă pe echipe
 - 1904 Cuba
 - 1956 Italia
- Spadă individual
 - 1896 Gravelotte (Franța)
 - 1956 Pavesi (Italia)
- Spadă pe echipe
 - 1908 Franța
 - 1956 Italia
- Sabie individual
 - 1896 Georgiadis (Grecia)
 - 1956 Karpati (Ungaria)
- Sabie pe echipe
 - 1908 Ungaria
 - 1956 Ungaria
- FMEI
 - Floretă individual
 - 1924 Osiller (Danemarca)
 - 1956 Sheen (Anglia)

HALTERE

- Categoria cocoș — 3 stiluri
 - 1948 De Pietro (S.U.A.) 307,5 kg
 - 1956 Vinci (S.U.A.) 342,5 kg
- Categoria pană — 3 stiluri
 - 1920 De Haes (Belgia) 220 kg
 - 1956 Berger (S.U.A.) 352,5 kg
- Categoria ușoară
 - 1920 (4 stiluri) Neyland (Estonia) 257,5 kg
 - 1956 (3 stiluri) Ribak (U.R.S.S.) 380 kg
- Categoria mijlocie — 3 stiluri
 - 1920 Gance (Franța) 245 kg
 - 1956 Bogdanovski (U.R.S.S.) 420 kg
- Categoria semigrea — 3 stiluri
 - 1920 Cadine (Franța) 290 kg
 - 1956 Kono (S.U.A.) 447,5 kg
- Categoria grea — ușoară (3 stiluri)
 - 1952 Schemanski (S.U.A.) 445 kg
 - 1956 Vorobiov (U.R.S.S.) 462,5 kg
- Categoria grea
 - 1920 (4 stiluri) Bottino (Italia) 270 kg
 - 1956 (3 stiluri) Anderson (S.U.A.) 500 kg

CĂLĂRIE

- Dresaj individual
 - 1912 Bonde (Suedia) 15 puncte
 - 1956 St. Cyr (Elveția) 860 puncte
- Dresaj pe echipe
 - 1928 Germania 669,7 puncte
 - 1956 Suedia 2.475 puncte
- Proba completă individual
 - 1912 Nordlander (Suedia) 46,59 puncte
 - 1956 Kastenman (Suedia) 66,53 puncte
- Proba completă pe echipe
 - 1912 Suedia 139,06 puncte
 - 1956 Anglia 355,48 puncte

„CUPA NAȚIUNILOR“

- Individual
 - 1912 Cariou (Franța) 186 puncte penalizare
 - 1956 Winkler (Germania) 4 puncte penalizare
- Pe echipe
 - 1912 Suedia 545 puncte penalizare
 - 1956 Germania 40 puncte penalizare

TIR

- Armă liberă calibru redus, poziția culcat
 - 1908 Carnell (Anglia) 387 puncte
 - 1956 Quelette (Canada) 600 puncte
- Armă liberă calibru mare (trei poziții)
 - 1896 Orfanidis (Grecia) 1.583 puncte
 - 1956 Borisov (U.R.S.S.) 1.138 puncte
- Pistol viteză
 - 1896 Franghidis (Grecia) 23 puncte
 - 1956 Petrescu (România) 587 puncte
- Pistol precizie — 50 m
 - 1896 S. Paine (S.U.A.) 442 puncte
 - 1956 Linnosvuo (Finlanda) 556 puncte
- Armă liberă calibru redus (trei poziții)
 - 1952 Kongshaug (Norvegia) 1.164 puncte
 - 1956 Bogdanov (U. R. S. S.) 1.172 puncte
- Talere (Punctaj maximum 200)
 - 1952 Generaux (Canada) 192 puncte
 - 1956 Rossini (Italia) 195 puncte
- Cerb alergător
 - 1952 Larsen (Norvegia) 413 puncte
 - 1956 Romanenko (U. R. S. S.) 441 puncte

IACHTING

- Clasa „6x8 m“
 - 1908 Anglia
 - 1952 S.U.A.
- clasa „star“
 - 1932 S.U.A. 46 puncte
 - 1956 S.U.A. 876 puncte
- clasa „dragon“
 - 1948 Norvegia 4.746 puncte
 - 1956 Suedia 5.723 puncte
- clasa „Iolă“
 - 1948 Danemarca 5.543 puncte
 - 1956 Suedia 5.527 puncte
- clasa „Olimpic Dinghy“
 - 1952 Danemarca 8.209 puncte
- clasa „rindunică“
 - 1948 Anelia 5.625 puncte
- clasa „8x8 m“
 - 1936 Italia
- clasa „Finn“
 - 1956 Danemarca 7.509 puncte
- clasa „Sharpie“
 - 1956 Noua Zeelandă 6.086 puncte

„Marca fabricii” e o chestiune de onoare pentru fiecare muncitor. Odată imprimată pe produsele finite, ea dă garanții de încredere și calitate.
Jos: utilaj minier

O uzină sibiană

După orele de producție, muncitorii metalurghii se adună la clubul uzinei. O partidă de șah, o carte tehnică sau beletristică, romi, vizionarea unui film nou — iată câteva din aspectele fiecărei după-amiezi

ă prezentăm o veche uzină, care, asemenea multor uzine din România, are două biografii. În filele primei biografii sînt cuprinse capitole ce amintesc de patron, exploatarea muncitorilor, tehnica rudimentară, lipsa oricărei griji față de om. Aceste capitole sînt încheiate astăzi pentru totdeauna. Devenită un bun al muncitorilor înșiși, odată cu naționalizarea, în 1948, Uzina „Independența”-Sibiu a renăscut parcă, începînd să-și trăiască adevărata ei tinerețe, pe care i-a dăruit-o regimul democrat-popular. Această nouă biografie a uzinei înseamnă pe scurt: secții noi, utilaj perfecționat, profilul determinat de cerințele economiei socialiste; apoi, viața nouă a muncitorilor, drepturile de care se bucură ei: protecția muncii, concedii de odihnă, cantină, club, bibliotecă cu mii de volume, locuințe cu tot confortul modern, construite din fondul întreprinderii, asistență medicală, case de odihnă, creșe, grădinițe, tabere de vară pentru copii.

S-a terminat schimbul înfil. Harnicii turnători fac bilanțul realizărilor: „Nici o armătură rebutată...” De la stînga la dreapta: Nicolae Munteanu, Gheorghe Bobeș, Willi Egler, Virgil Duca, Ing. Ion Bălan, Ion Domneru și Nicolae Suciu (șeful brigăzii)

urmă eforturile pe care le-a făcut partidul pentru a le crea condiții optime de muncă și de viață?

Un tînăr inginer, Mircea Florian, a propus să se mărească indicii de utilizare a mașinilor, mai întii cu patru, apoi cu șase, apoi cu zece la sută. S-a trecut la buna organizare a locului de muncă. Muncitorii mai slab pregătiți au fost ajutați zi de zi de muncitorii cu experiență. S-a lucrat după lozinca: „folosirea la maximum a celor 480 de minute, îngrijirea în bune condiții a mașinii, preluarea schimbului din mers”. Ce credeți? Calculele au fost răsturnate. Indicii de utilizare au crescut cu 15 la sută. Acest 15 la sută, în primele 5 luni ale anului, înseamnă: 8.300 de ore economisite, iar mai departe, prin echivalare, 500 bucăți de ciocane pneumatice de 19 kg, deci zeci de mii de lei economii. Inițiativa s-a extins în întreaga uzină.

Alți tineri inimoși: cei din brigada de turnători condusă de comunistul Nicolae Suciu. Cu unii dintre tineri e o mică poveste. De pildă, cu Gheorghe Bobeș. Acesta a scos odată din uz 5 armături, rebutîndu-le. Și nu era singurul. Nicolae Suciu, împreună cu alți comuniști au discutat cu rebutorii prietenește, i-au ajutat să-și ridice calificarea, le-au dat sarcini concrete. În scurt timp ei au lichidat cu rebutorile. Ba mai mult, brigada lui Suciu a realizat în cinstea Congresului partidului economii de mii de metri de funii de talaj (care se înfășoară pe armături), ceea ce echivalează cu peste 60.000 de lei. La aceste rezultate au contribuit toți membrii brigăzii, inclusiv Bobeș. Trebuie spus că în brigada lui Suciu, alături de tinerii romîni, lucrează tineri germani, maghiari, constituind un colectiv unit, priceput, entuziast.

Ar mai fi încă multe de amintit despre echipa de modelori mecanici condusă de Nicolae Arcaș (angajament: 1.300 de lei economii pe cap de muncitor) sau despre brigada de forjori a lui Vasile Notar (care a economisit 18 tone de metal), dar... am spus numai cîteva aspecte din viața de azi a Uzinei sibiene „Independența”.

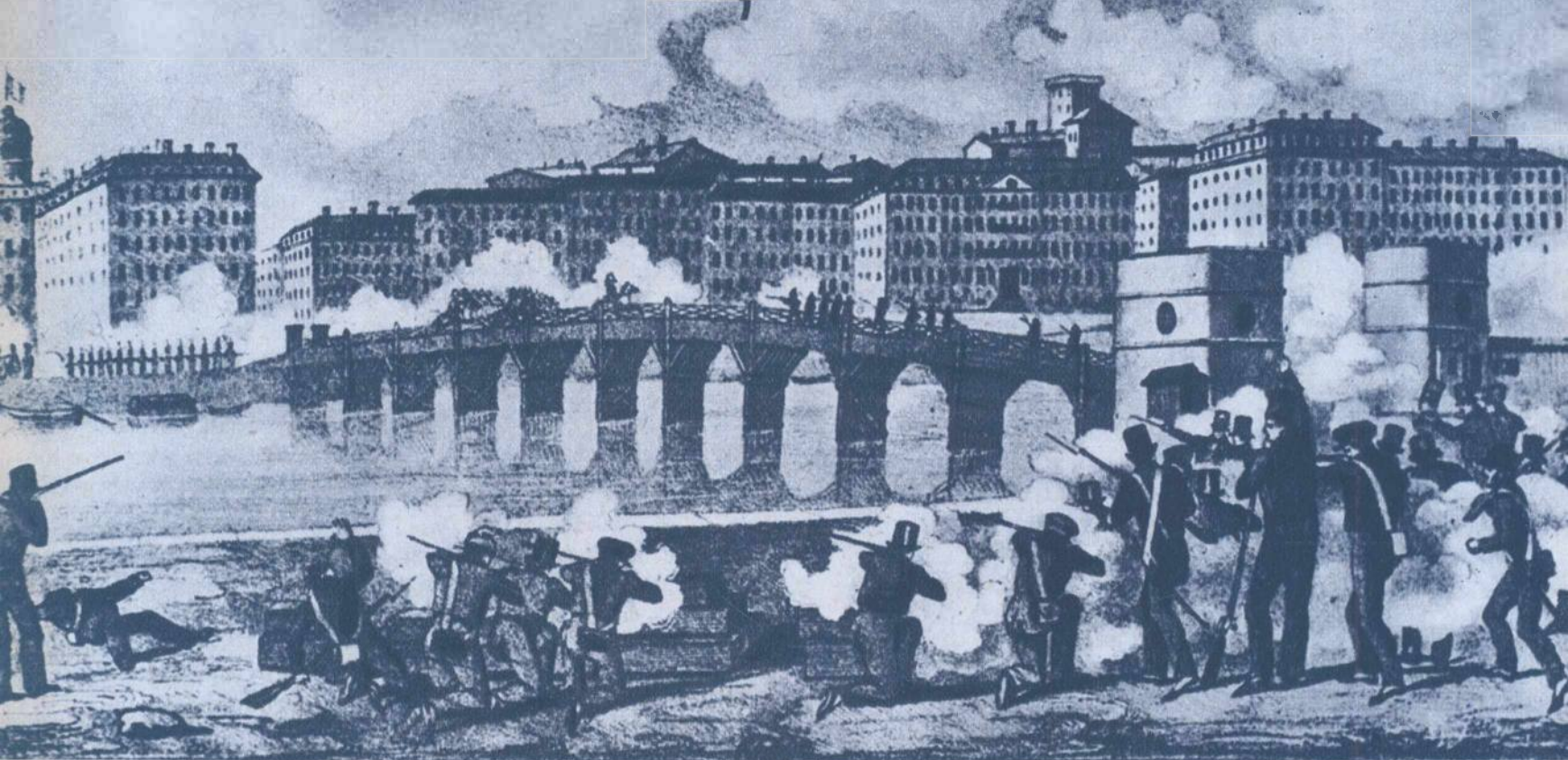
Să vedem însă mai întii ce produce uzina? Utilaj minier: ciocane și perforatoare pneumatice, pe care le întîlnim în numeroase mine de cărbuni din țară. Colectivul de muncitori de aici a realizat mai multe tipuri de ciocane de abataj. Ele sînt în continuă perfecționare. Profilul uzinei este însă mult mai larg. De la anumite piese și utilaje pentru industria grea pînă la obiecte de larg consum sau pentru construcții edilitare, iată o gamă cuprinzătoare de produse. Tuburile de fontă folosite la canalizările de apă, robinetii cu sertar necesari la conductele din industria petroliferă, transportoarele cu plăci, lanțurile Gall — sînt cîteva din produsele uzinei.

Tehnica modernă a pătruns în mai toate secțiile. În acest an, turnătorii mică s-a reamenajat în întregime. Aici s-au introdus la două cubilouri cu diametru de 450 mm preîncăl-

zitoare de aer. Cu ajutorul acestora se economisește în jurul a 20 kg de coac pe tona de fontă. La turnătorii mare s-a dat în funcțiune o instalație de depozitare și transport mecanic a nisipului de miezuri. În acest fel, imaginea celor cîțiva oameni care aruncau nisip cu lopata se șterge treptat. Azi un singur om trage de o manetă, și toate operațiile se execută mecanizat. Ca urmare firească, a crescut simțitor productivitatea muncii. Mai amintim de cuplorul pentru recoacerea pieselor din fontă și oțel. Ce avantaje prezintă el? Elimină tensiunile interne provocate în vechiul sistem de lucru. Prin aceasta se evită deformările dimensionale sau fisurile la piese. Exemplele nu s-au epuizat. Nici la turnătorii, nici la alte secții. Dar să spunem ceva despre oamenii de azi ai uzinei. Aceștia sînt: strungari, modelatori, turnători, forjori... Alături de generația celor vîrstnici, lucrează tinerii. Cum răspîlesc aceștia din

UN FILM REALIZAT DE TINERI CINEAȘTI

„REVOLTA ȚESĂTORILOR”

BATAILLE DE PONT MORAND.

Le 21 novembre 1831, à la bataille de Morand, les ouvriers des Bouches et de la Guillotière, se réunissent pour aller au secours de la Croix-Rousse.
Le général Bugeaud qui venait fait chasser une batterie sur le pont de la Croix-Rousse, est obligé de tirer sur les ouvriers d'un feu nourri, dirigé sur le quai de la Croix-Rousse et y a eu beaucoup de victimes.

① Acest document al epocii va fi folosit în film. El reprezintă una dintre luptele de pe malurile Rhônului, la Lyon. Indicațiile lui Chardère, realizatorul filmului, sînt următoarele: „Mișcare de la dreapta la stînga. Cadrajul: Partea de jos a caselor, virfurile caselor. Nici un text”.

de la corespondentul nostru JO VAREILLE

O atracție fără precedent pentru copii, o curiozitate pentru părinții lor, locuitori ai acestor străzi strîmte în pantă: o echipă de cineaști „toarnă” în cartierul Croix-Rousse unul din vechile cartiere ale Lyonului. Ei se înfundă în străduțele dintre imobile, se opresc în curți, caută trăsături tipice, ferestre anumite printre miile de ferestre ale fațadelor geometrice. La nevoie se urcă și pe acoperișuri. Dispun de un material modest, dar ușor de manevrat. În mod foarte vizibil, ceea ce-i face cel mai mult atrăgători este un fond inepuizabil de tinerețe și de entuziasm. De altfel ei nu ezită, la nevoie, să ceară trecătorilor un ajutor pentru a împinge o căruță, nici să găsească, printre curioși, figuranți benevoli, ceea ce reușesc de fiecare dată.

În 1831, pe aceste străzi

Cu o șapcă pe cap, responsabilul echipei vorbește cu autoritate, are gesturi naturale, surîs pe buze și o privire gînditoare. Este Bernard Chardère. Filmul a cărui realizare o conduce va fi dedicat țesătorilor din Lyonul de altădată... Altădată de fapt înseamnă noiembrie 1831, cînd pe aceste străzi cenușii, foarte puțin schimbate de atunci, a izbucnit prima mișcare muncitorească. Un eveniment deosebit de important: „lupta de clasă între proletari și burghezi a izbucnit pe ansamblu istoriei umanității” — scria mai tîrziu Engels.

În toate universitățile în care se predă în prezent știința marxist-leninistă, cartierul la Croix-Rousse este cunoscut ca un loc de seamă în istoria popoarelor. Aici au trăit acei muncitori care cei dintîi s-au

înarmat și au luptat cu un curaj și o disciplină exemplară pentru pîinea și demnitatea lor. Erau țesători de mătase, denumiți „canuți”, cuvînt intraductibil, a cărui origine rămîne îndoielnică, dar sub care ei au intrat în istorie. La Lyon erau 40.000; duceau o viață atît de grea, încît Alphonse de Lamartine i-a denumit „paria ai Europei”. Subalimentația cronică, munca de la o vîrstă foarte mică, cocioabele în care locuiau, viața întunecată făceau din muncitorul lyonez un rahitic care depășea rar 35 de ani. Revolta lor n-a fost totuși un act de desperare, ci o luptă clară. Invingători pentru moment, stăpîni ai orașului din care garnizoana fugise, ei au fost tot atît de generoși pe cît au fost de pătimași în luptă.

Echipa lui Bernard Chardère și-a

instalat aparatul de filmat în celebra „montée de la Grande Côte”, pe care se mai văd încă pietrele rotunde denumite „capete de pisici”. Aci, la 21 noiembrie 1831, a apărut marele cortegiu purtînd în frunte drapelul negru cu faimoasa lozincă: „Să trăiești muncind sau să mori luptînd”. La capătul acestei străzi a izbucnit prima împușcătură.

Aci, compozitorul Josef Kosma a găsit accentele marșului funebru, cele mai bune din oratoriul „Les canuts” interpretat la Budapesta, apoi la Berlin, anul trecut.

Aci, Chardère a căutat lumina pietelilor de altădată, lumina clipei în care au șuierat primele gloanțe trase de „fabricanții” din Garda națională, a acelei clipe în care muncitorii au strigat: „La arme, sîntem asinați!”

Aparatul de filmat s-a oprit în str. L'Annonciade, piața Rouville, în aceste străzi în care asupra cavarieriei regale au fost aruncate sobe încinse, în aleile sumbre, cu multe ieșiri, unde a curs atîta sînge, pe pereții cazarmii pe care puseseră stăpînire femeile. El a căutat atmosfera, amintirea, mărturiile pietrelor. A pătruns în unele ateliere aproape neschimbate. Toate aceste mărturii de azi, prolog și concluzie a filmului, vor fi redade în culoare. Celelalte imagini, reproduceri de documente de arhivă, în alb-negru.

O echipă tînără

Acesta este primul film turnat despre revolta țesătorilor din Lyon. Aici învătămîntul este „discret” asupra acestor pagini de istorie; arta oficială le disprețuiește. Ghizii obișnuiți nu-i conduc pe turiști în locurile insurecției. Nici un monument nu se ridică în memoria victimelor din noiembrie 1831. O liniște grea domnește în jurul acestor amintiri, din cauza cărora burghezia franceză a tremurat mult timp. Bernard Chardère și echipa lui au deci merite în reîmprospătarea acestor amintiri, în fixarea lor pe peliculă. Era de altfel în firea lor să îndrăznească să întreprindă așa ceva.

La 30 de ani, Chardère are o activitate importantă în sectorul criticii cinematografice. Născut într-o mică localitate muncitorească din Bugey, el îngrijea vacile înainte de a studia la Lyon și apoi la Paris, la Școala normală superioară, pe care

a întrerupt-o în 1952, din cauza pasiunii pentru cinema. Revista „Positif”, al cărei fondator este, a combătut pe atunci toate mistificările folosite în „cea de-a șaptea artă”: cultul vedetei, conformismul subiectelor, prezentarea idilică a realității sociale, disprețul față de popor. Apoi a urmat o întrerupere a activității sale din cauza serviciului militar. La reîntoarcere, Chardère a părăsit revista „Positif”, a plecat din capitală și a revenit la Lyon.

„Dezaproab insuficientul realism din conținutul actual al revistei «Positif» — explică el atitudinea sa pentru cititorii „Tineretului lumii”.

De aici, ruptura”. La Lyon, realizatorul filmului „Revolta țesătorilor” a lansat o nouă revistă, „Primul plan”, din care au apărut cinci numere consacrate diferiților cineaști.

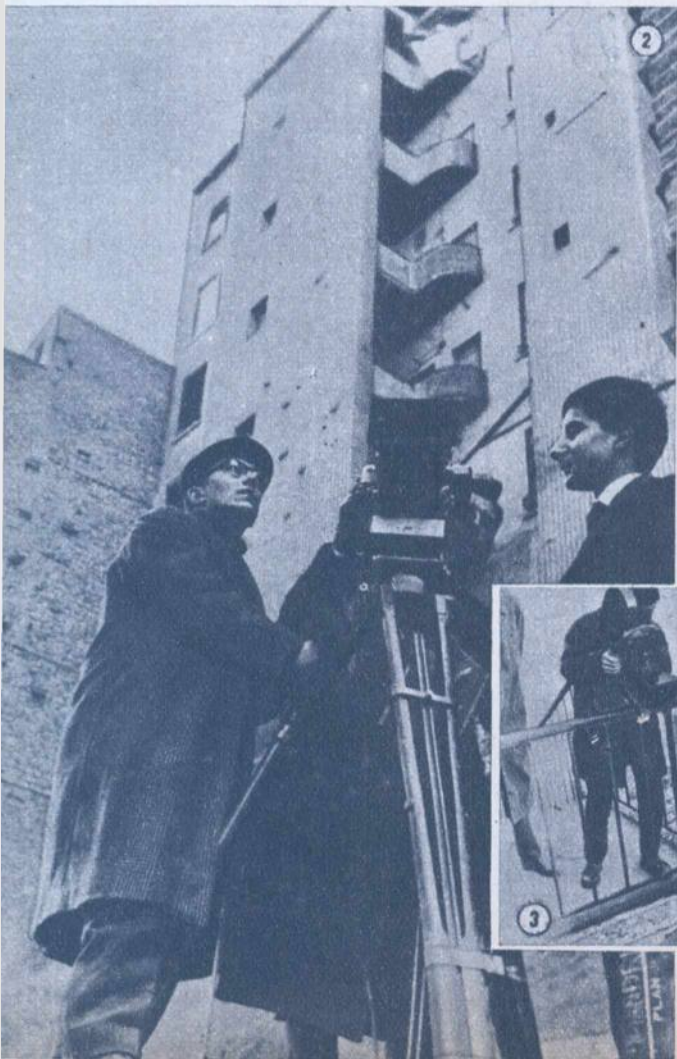
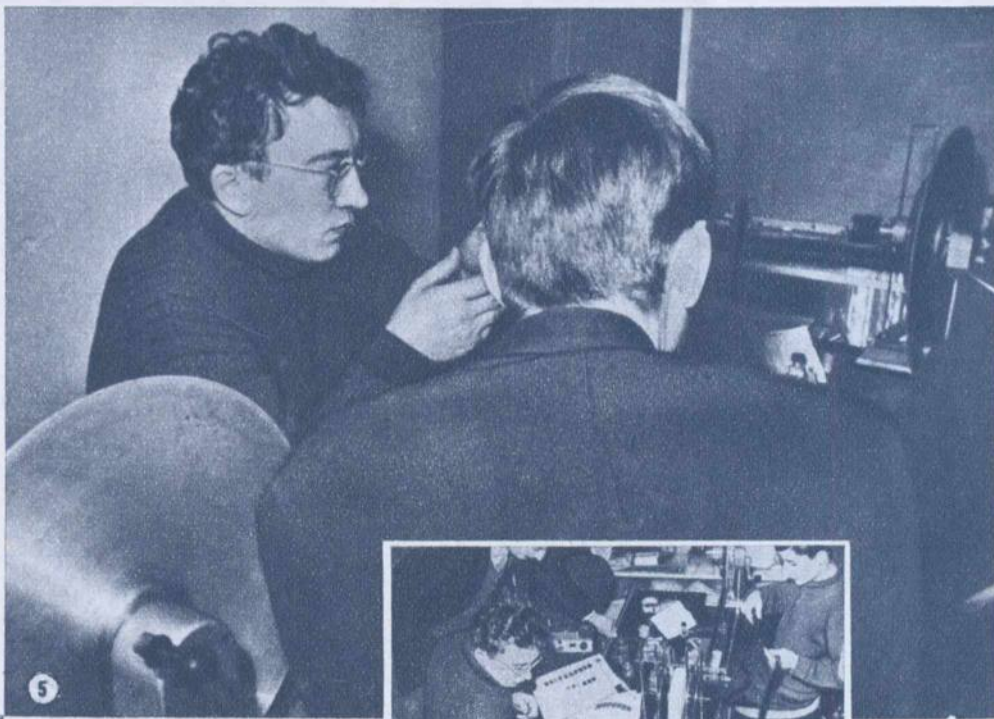
Operatorul-șef, André Collombet, înalt, cu o figură ascuțită, are 32 de ani și a exercitat pînă acum aproape toate meseriile din domeniul cinematografiei. „La 16 ani — spune el — eram fotograf la Gevaert, adică făceam dezvoltările și duceam pachetele. După aceea, m-am ocupat cu curățirea aparatelor într-o casă de producție. Mai tîrziu am devenit asistent de regie, trecînd prin figurația operei”.

„El este foarte serios — adaugă Chardère. A scris un scenariu despre viața unuia dintre cei mai buni prieteni ai săi: un locotenent sovietic, întîlnit la sfîrșitul războiului, care l-a invitat la el, dincolo de Munții Urali... Ne-ar plăcea mult să turnăm acest film...”

Ceilalți membri ai echipei sînt și mai tineri: Yves are 19 ani; Raymond Bellour, 20 de ani. Vă vorbeam doar de un fond de tinerețe...

„Să spargem gheața...”

Revenim la țesători printr-o întrebare: „Un scurt metraj vă ajunge oare pentru a trata un astfel de subiect?”

② Mașina s-a oprit pe pantele cartierului Croix-Rousse, și echipa și-a instalat aparatul de filmat pe acoperiș. De la stînga la dreapta: Chardère, Collombet, Yves.

③ O vedere tipică a caselor vechi între Rhône și dealuri.

④ Muncă în studio. Bernard Chardère, Collombet, Yves.

⑤ Bernard Chardère și Collombet (din spate) lucrează la montaj.

Chardère răspunde sigur: nu. Dar n-am putut face altfel. Cine ar finanța în Franța un film de lung metraj despre revolta țesătorilor din Lyon? Ar fi exact ca pentru proiectul lui Gremillon despre revoluția din 1848, proiect atît de frumos și totuși abandonat.

Facem ce putem cu propriile noastre mijloace, adică un scurt metraj. Este mai bine decît să tăcem. Să spargem gheața... În același timp, aceasta ne pasionează. Nu putem însă povesti o astfel de epopee în timp atît de scurt; trebuie să alegem, să abandonăm unele episoade mărețe.

Dacă vom putea, într-o zi vom turna un film de lung metraj pentru a face să retrăiască „canuții”.

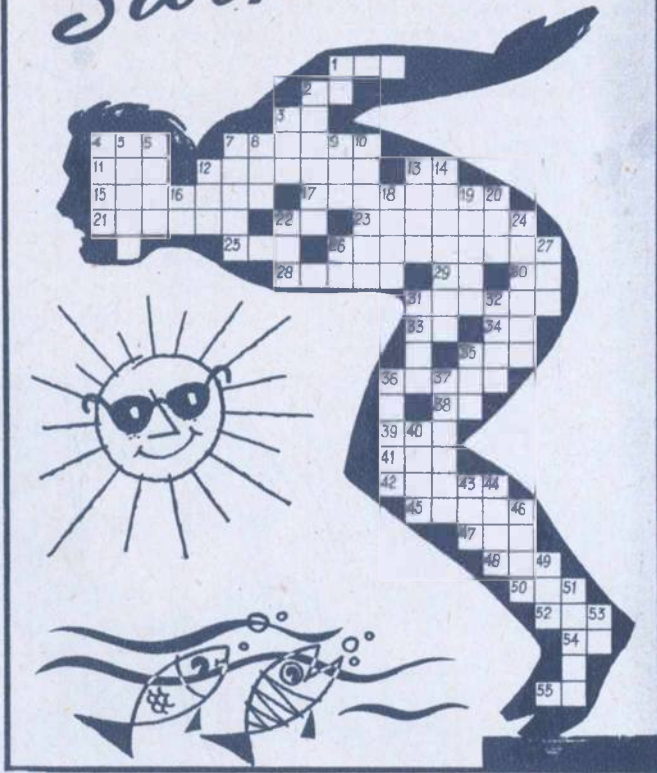
J. O. ROMA 1960

ORIZONTAL: 1) Pierre de... a pus bazele Jocurilor olimpice moderne — Lovitură la fotbal; 2) Este folosită la tir — Într-o canoaie — Stil și probă de inot; 3) Probă atletică de sărituri — Avânt sportiv; 4) Rareori — Urmărește fiecare amănunt; 5) La intrarea pe stadion! — Probă de gimnastică — Cui, dar nu de pantof... — Final de cros! 6) Sport prezent la Olimpiadă—Alergare — Capabil; 7) Locuri pentru desfășurarea luptelor clasice — Aruncă discul, sare cu prăjina sau "aleargă la maraton; 8) Întrebare — 1 la 1! — Lac în munții Rodnei; 9) Întâlnire a două vocale—Săritor! 10) În temă! — Punct de întâlnire pentru tineretul lumii, în august 1960, la Jocurile olimpice de vară — Aparată de gimnastică; 11) Participă la întrecerile feminine — Verbul puterii — În pentatlon; 12) Orașul care a găzduit Jocurile olimpice în anul 1896 — Inotător într-un anumit stil; 13) Alăturată — Muscă ecuatorială.

VERTICAL: 1) Sînt nelipsiți de la probele de călărie... — Se înalță mereu, în lupta cu centimetrul; 2) Împodobiți, ca de sărbătoare — Mirată; 3) Trebuie pus la orice greutate! — Se minulește la canoaie — Lîmpede; 4) Atletă din R.P.R., recordmenă mondială — În antrenament! 5) Cît mai multe, pentru sportivii noștri la Jocurile olimpice din acest an! — Berlin, Londra, Helsinki, Melbourne sau Roma; 6) Mulțime — Probă la sărituri; 7) Jocurile olimpice în acest careu — La ochi! — Bețe! 8) Vulcan în Italia — Parte dintr-o sulită — Strigăt de entuziasm; 9) În tensiune! — Final, la hochei... — la „parte activă” la baschet, box, polo pe apă, haltere, canoaie academic...; 10) Participă la călărie, scrimă, tir, inot și cros, în cadrul Jocurilor olimpice; 11) Triplu... — În porțile de fotbal — Cămașă; 12) Echipă de fotbal din țara noastră — Metal — Greutate! 13) Joc în care se folosesc rachete — Înclinări deosebite care necesită continuu pregătiri intense și antrenamente susținute pentru obținerea recordurilor.

Sărituri...

ORIZONTAL: 1) Hipodrom în care sar doar patru cai; 2) Strigătul găștel; 3) Sai pe el! 4) Trec ștacheta; 7) Din patria valsului; 11) Sare de la mare înălțime și nu pățește nimic (pl.); 12) Apă... săritoare! 13) Nu-l sar ochii, flîndcă-s de... fier; 15) Insectă săritoare; 17) De aici sar parașutiștii; 21) Mi-e frică și tresar; 22) Dimpotrivă; 23) meseria celor ce sar din șelă în șelă (pl.); 25) Tir; 26) Gata să sară oricînd în ajutorul culva; 28) Măsură de capacitate; 29) Hop! 30) Plantă textilă; 31) În mîinile haiducilor, făceau să sară scăfirile ciocoilor; 33) Mirare monovocalică; 34) Sclnet; 35) Face să sară mingea; 36) Lîngă... sare! 38) După el sare Azorel; 39) Pronume; 41) Poți sări în el la Călimănești; 42) Te cuprinde atunci cînd îți sare... inima; 45) Animal care țopăie cînd îi bați în tinichele; 47) Trambulină naturală pentru sărituri în apă; 48) Crustaceu; 50) Un cline care sare la tine; 52) Face să zboare săgeata; 54) Chemare intimă; 55) Campion.

VERTICAL: 1) Exagerații sar peste ea; 2) Cel ce fac să sară vînatul din tușișuri la o... goană; 3) În ce nu-i bine să sari; 4) Săritură; 5) Se ivește; 6) Apă în care sari cu sîlă; 7) De aici sar scînteii; 8) Rfu în regiunea Amurului; 9) Localitate în Suedia; 10) Pom fructifer; 12) Clubul sportiv universitar; 13) A construi; 14) Numele mic al unui mare scriitor francez, autorul „Insulei pingvinilor”; 16) Terminație latină; 18) Instrument muzical; 19) Cel ce nu le sar dau în ele; 20) Aceea; 22) Sare obstacole pe hipodrom; 24) Enervat; 26) Stal, fără vocale! 27) Sare la minge pentru „Rapid”; 31) A sări în lături spre a evita un pericol; 32) Stropitoare naturală...; 35) Teren fără... obstacole; 36) Săritor... ocazional, cu parașuta; 37) Sare după minge... la „pălăjen”; 40) Nume feminin în limba rusă; 43) Artist al gesturilor; 44) Feroviar; 46) Maxilar... frînt! 49) Iarbă braziliană; 51) Moștenitor; 53) Simbolul unui fel de... sare.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

MERIDIANE SOVIETICE

ORIZONTAL: 1) Kataev — Kritoivo; 2) Oraș — Iașin — Sud; 3) Saratov — Soci; 4) Era — Urali — Apăs; 5) Vană — Ire — Aroma; 6) Ot — Pe — Imar — V.U.; 7) Tula — Ivan — Rm; 8) Susanin — Lev; 9) Pap — Ni — G.T. — Vals; 10) Atomi — Irina — Ec; 11) Mult — Slavă — Oto; 12) Ițe — Reed — Serov; 13) Revistă — Galina.

VERTICAL: 1) Koșevoi — Pamir; 2) Ararat — Sătuțe; 3) Țăran — Tupolev; 4) Așa — Apus — M.T.; 5) Tu — Elani — Rs; 6) Viori — Ani — Set; 7) Avari — Ilea; 8) K.S. — Lenin-grad; 9) Rîși — A.V. — Tiv; 10) Ino — Aral — Nașă; 11) Car — Neva — El; 12) Osipov — Va — Ori; 13) V. U. — Amur — Leton; 14) Odesa — Moscova.

PACE LUMII

ORIZONTAL: 1) Dezarmare — Noi; 2) Omenire — Sport; 3) Bunin — Dată — Oa; 4) Ili — De — Car; 5) Truda — Bellii; 6) Sp — Frunză; 7) Au — Ici — Start; 8) Arne — Amici — Or; 9) Pi — Vital — Șube; 10) Așa — Tineret; 11) Pașnică — Ași; 12) Amar — Ie — Peron; 13) Marșul — Sirene.

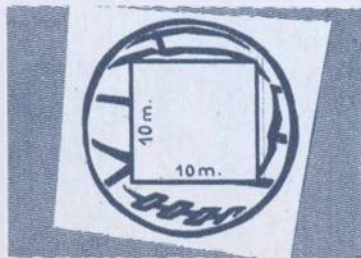
VERTICAL: 1) Dobias — Apărăn; 2) Emul — Paris — Mă; 3) Zenit — Um — Apar; 4) Ani — Rf — Ev — Ars; 5) Rînduri — Ins; 6) Mr — Educat — Nil; 7) Aed — Animație; 8) Al — Ilic; 9) Est — Basc — Napi; 10) Pace — Tise — Er; 11) No — Alia — Urare; 12) Orori — Robeson; 13) Iță — Întreține.

La orice masă beți numai APE MINERALE NATURALE, care se găsesc de vânzare la magazinele alimentare, restaurante, bufete, centre de cură și de răcoritoare. Apele minerale sînt și un medicament ieftin, plăcut de luat, la îndemîna tuturor. Căra cu apă minerală se poate face acasă în orice timp al anului.

MONOVERB ANAGRAMAT

(2 — 7)

BIVERB

(9,7)

CINE VREA

SĂ CORESPONDEZE

CU NOI?

EUSTACIO CIFUENTES JIMENEZ, APARTADO AEREO 12.904, B.E.I. COLUMBIA; în limbile engleză, franceză, spaniolă, despre timbre, sport etc.

JOSEF WRENCH, TORONTO, ONT. CANADA, 5 LOWTHER, AVE. Apt. 1; în limbile germană, engleză, despre timbre, cărți postale.

RICHARD AKHOON No. 39, 25 th. STREET/2nd floor/RANGOON, BIRMANIA; în limba engleză, despre timbre, reviste etc.

SCHÉL LÁSZLÓ, DORMÁND, HEVES — MEGYE, ALKOTMÁNY ut 13 sz, R.P. UNGARĂ; schimb de etichete de pe cutii de chibrituri, în limbile maghiară, germană și rusă.

ANITZA MARDIG HATCHERIAN, RUSSE, GYURKO 18, R.P. BULGARIA; în limbile bulgară, rusă, franceză și engleză, pe diferite teme.

LU CHEN-KNON, THE INSTITUTE OF FOREIGN LANGUAGES, THE ENGLISH DEPARTMENT, PEKIN, R.P. CHINEZĂ; în limba engleză.

THEO A. LANGER, KARL MARYSTADT N 11. AM ROSENHANG 57, R.D.G.; 19 ani, în limbile engleză, germană, rusă și italiană, despre timbre, cărți postale.

P.M. GAJJAR, c/o MESSRS, MOHANLAL LALLAUBHAI, KHAR GATE, BHAVNAGAR, BOMBAY-STATE, INDIA; în limba engleză, despre filme, reviste.

PRAFUL, P.O.B. 21.034, NAIROBI, KENYA; în limba engleză, despre timbre, etichete de pe cutii de chibrituri, reviste etc.

REGINA HANNEMANN, GRIMM/MULDE. KLOSTERSTR. 1. R.D.G.; cinci tinere fete, în vîrstă de 16 ani, vor să corespundă în limbile engleză, germană, rusă și franceză.

HORVÁTH ESZTI, SZVETOZÁR MILETICS, IVE L. RIBARA u. 17 SREZ SOMBOR, R.P.F. IUGOSLAVIA; 15 ani, în limbile germană și maghiară, despre filme, sport.

PEDRO DE CARVALHO, LA PAZ No. 1.467, MONTEVIDEO, URUGUAY; în limbile spaniolă și portugheză.

LECHNER EVA, BÉKÉSCSABA, SZILÁGYI DEZSŐ u. 3, R.P. UNGARĂ; 17 ani, în limbile germană, rusă, maghiară și cehă, despre muzică, dans, artă.

AHMADHINDAWI, JISR EL KAILANI, HAMA, SYRIA, R.A.U.; 18 ani, în limba engleză, despre sport, fotografii, timbre, cărți postale.

EBERHARD BALZER, BERNBURG/SAALE, BÄRSTR. 9/a. R.D.G.; 23 ani, în limbile germană și rusă, despre diferite teme.

ANDRÉ DROÛIN, 7.610 AVE ROYALE, CHATEAU-RICHER, P. QUEBEC, CANADA; 19 ani, în limbile franceză, engleză, spaniolă, despre diferite teme.

G.P. LAPIN, MOSCOVA, MALI KISELNI PEREULOK 3, U.R.S.S.; în limbile germană și rusă.

AIDA STEVANATO, VIA DIAZ 9, BRESCIA, ITALIA; în limbile germană și italiană.

SCHAMUEL ITKOWITSCH, KIBUTZ EIN-HAMIFRATZ, DOAR HAIFA/ISRAEL; în limbile germană, engleză, maghiară, română, despre timbre, cărți postale.

LIUDMILLA TEMRIUKOVA, KUIBIŠEV (GEBIET) VODNIKOV 87, U.R.S.S.; 18 ani, în limbile germană și rusă, despre diferite teme.

JAWAD ABDEL KARIM, ALMAHDIA 17/123, AL. KIFAH STR. BAGDAD, REPUBLICA IRAK; în limbile engleză, arabă, despre cărți postale etc.

WOLFGANG LERCH, LEIMBACH 25/KRS, QUERFURT/ R.D.G.; 20 de ani, în limbile germană, rusă, engleză, franceză, italiană, despre fotografii, timbre, sport.

STARKUNAS ALGHIS, LITOVSKAIA S.S.R., KAUNAS, ul. KRASNO ARM. Rz N. 138-3, U.R.S.S.; schimb de timbre, în limbile rusă și germană.

JUHÁSZ AKOS, KAZINCBARCIKA, VEGYIPARI TECHNİKUM, R.P. UNGARĂ; 15 ani, în limbile engleză, germană, rusă, despre sport, timbre, dans.

EVALDS LIZBOVSKIS, LAVISKAIA S.S.R., RIGA raj.p.u. SALASPILS SENCOS, U.R.S.S.; 20 de ani, în limbile engleză, spaniolă, germană și rusă.

VERÓNICA LETELIER, GORBEA 2.436, SANTIAGO, CHILI, AMERICA DE SUD; 15 ani, în limbile engleză și spaniolă, despre muzică, sport etc.

TOMITA RYUKO, 10- HIGASHIKUBACHO, NICHIKU, YOKOHAMA, JAPONIA; 16 ani, în limba engleză, despre timbre și cărți postale.

VALLEJO VICTOR, BUDAPEST XIII, VÁCI ut. 12, R.P. UNGARĂ; 22 de ani, în limbile spaniolă, franceză, maghiară, despre timbre, sport, cărți postale.

ISHVARAL M. CHAUHAN, LIBRARIAN, INTERNATIONAL PEACE LOVER LIBRARY, IRON MARKET, BHAVNAGAR (SAURASHTRA) INDIA; despre timbre, literatură, fotografii, reviste, în limba engleză.

GÉRHARD SCHMIDL, ZSCHOPAU/ERZG. AKAZIENWEG 7, R.D.G.; în limbile rusă, germană, engleză, despre cărți postale, timbre etc.

DONÁSZI EDO, BUDAPEST XII, ALKOTÁS u. 7/B, R.P. UNGARĂ; în limbile engleză, germană, franceză, despre etichete de pe cutii de chibrituri.

THE INTERNATIONAL CORRESPONDANCE SOCIETY, 63, DHANJI STREET, BOMBAY -3, INDIA; în toate limbile.

HAJAS PAL, CSANADPALOTA, TANYA 234, R.P. UNGARĂ; 17 ani, în limbile engleză, rusă, ungară, despre timbre, filme.

INGEBORG SCHLACHETKA, BOMA C. LEIPZIG, E. THÄLMANN-STR. 23, R.D.G.; 18 ani, soră medicală, despre muzică, filme, literatură și schimb de ilustrate, în limbile germană și română.

SRI GOUR SARKAR, 9 A, AMRITA LAL BOSEST, CALCUTTA 3, INDIA; în limba engleză.

MONIKA SCHEFFEL, GERA, LANGESTR. 61, R.D.G.; 16 ani, în limbile engleză, germană, rusă, despre artă, timbre, literatură, fotografii.

SURENDRA SINGH MEHTA, c/o M. PETERSEN, HERTUG VAL-DEMARSVEY 6, HADERSLEV, DANEMARCA; în engleză.

ALEXANDR JURAVLIEV, Ucr. S.S.R., LVOV 5, ul. MENDELEEVA, DOM N. 5, Kv. N. 5, U.R.S.S.; 20 de ani, în limba rusă.

ADNAN AHMAD EL AZZY, AL NIDAL SECONDARY BOY'S SCHOOL, IV, CLASS SCIENCE D. AL SANK QUARTER, BAGDAD, REPUBLICA IRAK; în limbile engleză, germană, arabă, pe diferite teme.

DAVID S. COOPER, 223, ALBANY ROAD, EARLESDON, COVENTRY, ANGLIA; în limba engleză, despre ciclism.

JOHANNES ZIEROLD, RADEBEUL 2, HORST-VIETHSTR. 17, R.D.G.; 33 de ani, director al unei școli de 10 ani, în limba germană.

LEIF KVIST, HANDESMANNAGATAN 7B, HÅLSINGBORG, SUEEDIA; 22 de ani, în limbile engleză și germană.

COMPLEXUL PENTRU INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI C.I.L. BRĂILA

Strada Fabricilor nr. 26

PLĂCI AGLOMERATE CU RĂȘINI DE UREOFORMALDEHIDĂ TRIPLU STRATIFICATE DIN AȘCHII DE LEMN

DOMENII DE UTILIZARE:

Mobilier
Pereți despărțitori
Lambriuri
Plafoaane
Amenajări interioare
Vagoane, tramvaie
Construcții navale etc.

economice
stabile
grosimi uniforme
randament sporit la croire
perfect plane
formate practice
se pot furniza etc.

PROPRIETĂȚI FIZICO-MECANICE:

Greutatea specifică: 60 kg/m³
Grosimi: 8;12;16; 19;22;25 mm
Formate: 1.830/3.660; 1.830/1.830; 2.440/1.830; 1.220/1.830 mm
Rezistența la încovolere: inc. 200—300 kg/cmp
Rezistența la întindere: inc. 100—150 kg/cmp
Coeficient de conductibilitate termică: 0,06-0,09 Kcal/mh grd
Capacitatea de izolare acustică:
sub 550 Hz..... 28 dB
peste 550 Hz..... 33 dB
Umiditatea la livrare max. 8%
Umflarea în grosime la imersie în apă:
la 2 ore sub 3,5%
la 24 " " 8 %

CIL

Made in Rumania

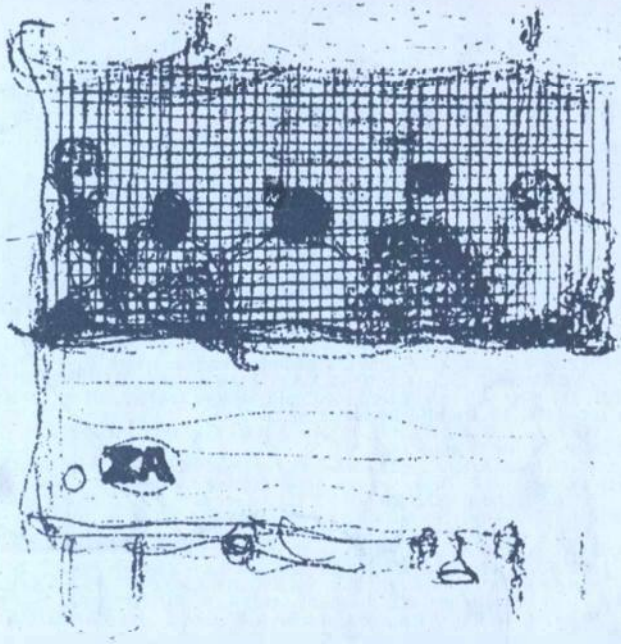
cereti

PRODUSELE
FABRICII DE CONSERVE ȘI
FRUCTE

Răureni VILCEA

·GEMS-URI
·SUCURI
PASTEURIZATE DIN FRUCTE
·SIROPURI
·DULCETURI

PATRU DESENE DE PAUL HOGARTH

AFRICANII
CARE NU AU
PERMISE SPE-
CIALE SÎNT
DUȘI LA ÎN-
CHISOARE

„0

schită valorează cît o adevărată demonstrație“ ...Această expresie se potrivește perfect celor patru desene pe care le reproducem. Paul Hogarth, în cartea sa „Oameni ca noi“, din care extragem aceste desene, a știut să reprezinte lupta grea a populației din Africa de Sud împotriva opresiunii.

Paul Hogarth a făcut în 1958 o călătorie în Africa de Sud pentru a descrie ceea ce avea să vadă. Ceea ce a văzut și a fixat pe hîrtie aruncă o lumină asupra faptelor care formează astăzi subiectul a numeroase articole ale ziarelor: masacrarea africanilor la Sharpeville și în alte orașe, permisele speciale, catastrofele din mine, mizeria, umilința, revolta.

Desenele sînt însoțite de texte și de titluri potrivite. Hogarth povestește constatările sale făcute în timp ce parcurgea Africa de Sud, înarmat cu creionul și albumul lui de desen. „Într-o zi — ne-a spus el — îmi strîngeam lucrurile și mă pregăteam de plecare. Un tînăr care mă văzuse desenînd îmi spuse:

«Ce ați făcut? Tablouri de dus în Anglia? Dar poporul meu rămîne aci, continuă să trăiască așa!» Și cu degetul arătă o bătrînă nenorocită, numai piele și oase, care vindea porumb lingă un șanț.“

„Oameni ca noi“ este o carte de mare actualitate, în-suflețită de talentul unui artist care vrea să descopere viața unui popor.

CONDAMNAȚI LA
MUNCĂ FORȚATĂ
ÎN LAGĂRE...

DURBAN: PLAJĂ
PENTRU ALBI

ÎNTR-O MINĂ DE CU-
PRU ÎN LUANSHYA...